

Afričan

Ázijčan

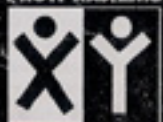

Európan

Rasista

LUDIA
PROTI RASIZMU

Podpor kampan proti rasizmu!

P.O.BOX 73, 810 00 Bratislava

EASTR

ROZHOVORY

BÁSNE

ŠACH

KINA

PARANORMALITY

ANKETA

NÁZORY

LMD

ĽUDSKÉ PRÁVA

SKB CUP CASSOVIA '99

MARIHUANA

HUDBA

FILM

MEMO

NEŠKA

HUDBA
Články o hudbe, rozhovory so šlopinami, recenzie dosiek, reportáže z koncertov a ešte ľubodaj iného sme popísali, aby sme aspoň trochu dostali hudbu do nášho plátna, aj keď len v textovej forme.
strany 08 a 2 17

FILM
Kino sa niektorým z nás pomaly stáva druhým domovom, a tak sme napísali o tom, čo sme tam videli, a po prečítaní týchto článkov zistíte, že sa oplatí chodiť do kina.
strany 20 a 7 14

MARIHUANA
Pár faktov o tejto rastlinke som snabol z internetu, preložil a prepísal.
strana 06 a 2 77

KNHII
Zopár recenzií o zaujímavých knihách, ktorých známkou kvality je už priam renomovaný redaktor Tino, ktorý, bez toho, aby dŕme prečítal aspoň 50 strán, sa necíti dobre.
strany 07,

PARANORMALITY
Keďže sa nám sťahoval náš exkluzívny prispievateľ Matias Von Gomezberg, že v minulých číslach smečali upútavku na tú stránku, táto stránka sa naprávame. Dnes má v XXL new prednátku na tému UFO.
strana 28 a 9

INE
Taktiež v dnešnom plátnu môžete nájsť rozhovor s Prof. Bečnikusom, Ripove exkluzívne príspevky na DISKO kekky, Marilina Mansona, Horkyže slábe, BMT smle, sarkovkačku SEXTY, jedlo, hokejový titul, päť minút, ďalší nový komix, vtipy, poéziu, Bospostreh, matfyziku, druhú časť ľudských práš, ospravedlnenie a iné.

INTRO

Po dlhom zimnom spánku som sa zobudil, pretrel som si oči a pozrel som sa na stenu, a tak som sa na neho vyvalil, keď len tak odíšiel a pokračoval som v robote XXL new v MEPOm, MVGom, RIPom, KASIm, TINOm, SKOm, ZZZom a SSSom. Samozrejme musím poďakovať aj ocovi a aname za výdatnú pomoc. Je Mij (keď píšem toto INTRO) a vďaka je relatívne teplo a soľim tu za počítačom, pri ktorom som v poslednom čase dosť často, aj z dôvodu aplikácie XXL new na internet. Oaj to som chcel povedať. Na stránke majweb.cz/www/xxl_new môžete nájsť všetko to, čo aj v tomto papierovom vydaní, ale najčastejšie tam aj staršie veci, informácie o autoroch, história a zopár vecí novšie. Keďže s láskou máme dosť veľký problém budeme asi len na internete, to znamená, že na už spomínanej stránke budete môcť nachádzať aktuálne nahradené články, ktoré píšeme ešte do dŕm, a keď sa ich nachádza, pokúsime sa vydať ďalšie číslo. Mrať ma len, že nie všetci majú prístup k internetu, ale keďže už aj na našej škole máme internet, predpokladám, že ak niekto nebude môcť prejsť bez XXI.a, dostane sa do učebne informaticky (samozrejme nejako legálnou cestou) a ukolí svoju túžbu. Toto číslo bude už viac poznačené mojimi osobou, keďže som prevzal želo aj po roajom bývalom partnerovi. A chcel som povedať, že sa nebudem zameriavať len na našu školu, ale chceme sa rozšíriť a byť časopisom pre mladých resp. študentov. Nevieš, čo by som vám ešte povedal, snad len, že vám prajem dobrú chuť pri konzumovaní toho, čo sme spáchali, a dúfam že nebudete ľutovať a byť nás kvôli tým pár korúnám, ktoré padnú na pokrytie nákladov. Moderátora držime poľce.
dos 24599Pa

REDAKCIA

ŠETKO:
BOS (xxl@hotmail.com)
HUDBA, ROCK:
MEPO (meppo_xxld@hotmail.com)
PARANORMALITY, KOMIX:
MVG
ŠACIE:
KASPI
SERIÓZNE ČLÁNKY:
RIP (dancsek@hotmail.com)
KNÍŽKY:
TINO
MATIKA:
ZZZ, SKO
PRÍSPEVOK:
SSS
PRAVOPIS:
PANI PROF. RAMBOUSKOVÁ
(do istej miery)
INTERNETOVÁ STRÁNKA:
http://majweb.cz/www/xxl_new
EMAIL:
xxl_new@hotmail.com
ĎAKUJEM:
mame, ocovi a šetkyim, čo pomohli
SÍDLO NAŠEJ FIRMY:
SEXTA č. dveri pŕtajte od kompetentných

Názory a články uverejnené v tomto plátnu sa zväčša zhodujú s mojim názorom, moje názory sa však nezameriavať z rozhodov' s názorami ostatných redaktorov. Všetkým prispievateľom sa budeme snažiť vyjsť v ústrety. Nevyžadované príspevky sa budem snažiť vrátiť.

Anketa

Takže, keďže už asi každý počul o konflikte v Juhoslávii a názory na túto tému sa rôznia urobili sme anketu na našej škole, aby sme získali aspoň hrubý obraz, ako to vyzerá s našimi názormi. Otázka znela: **AKÝ MÁŠ NÁZOR NA KONFLIKT V JUHOSLÁVII?**

SEXTA:

- To je také, ako keby tuna začali Cigáni vystupovať a by nás začalo bombardovať NATO.
- Môj osobný, subjektívny a objektívny názor zároveň je, že je to *, lebo NATO nemá dôvod mierať sa do toho, nemá sa čo mierať do suverénnych záležitostí Juhoslavskej zväzovej republiky, lebo Milošević bol až taká sviňa, ako sa hovorí, tak si myslím, že by ho jeho obyvatelia, teda obyvatelia Juhoslávie by sa ... jak to mám povedať, chápeš, že tí obyvatelia, by neboli za nás, by sa postavili proti nemu, by ho zosadili a koniec koncov on je v podstate taký jak Mečiar, lebo môžu ho zosadiť jak my sme zosadili Mečiaru, takže to nie je len jeho záležitosť, ale záležitosť celého štátu. QED.
- Ja si myslím, že by do toho NATO nemalo čo šprtať, nech si to oni vybarvia medzi sebou, lebo Albánci začali prví, ale zasa Srbi nemusia do nich až tak veľmi dŕhať. Si to musia sami vyriešiť medzi sebou.

SEPTIMA:

- Nemali by sa tam vŕhať, hoci to robia.

OKTÁVA:

- Ale nie, čo ja viem... Nevieim ja, nepovieim teraz. Mám na to názor, ale strašne dlhý, viáš. Akože, čo ja viem, keď ty si magor. Tu viáš čo? Malo by to skončiť, no. Malo by byť Kosovo úplne odtrhnuté a nezávislé. Na tom sa odseerú všetci aj OSN aj NATO, budú to násilne držať pokope a v podstate by som sa Albáncom vôbec nečudoval, keby chceli odtrhnúť to Kosovo. To je môj názor, a tak to podľa mňa aj skončí.
- Podľa mňa by sa do toho Američania nemali starať a hlavne my sme sa do toho nemali zapájať, pretože sme Slovania a nemali sme dovoliť Američanom prejsť.
- Súhlasím.

4.A:

- Schvaľujem útoky NATO. Nech poriadne nakopú do riti Miloševiča, nacionalistu, bykáčko komunistu, duševne chorého (údajne duševne chorého). Nevieim to čierne bežlo, ale som za útoky (To je jedinečná šanca vidieť americké bombardéry).
- Každopádne za útoky a schvaľujem aj prečty nad našim územím (Este som nevidel žiadny bombardér).
- Ja stojim na strane Sebov, nie Albáncov. Jednoznačne to je ich štát, vedľa majú Albánci štát, nech sa tam vysťahujú.

BOSPOSTREH

Je súhlasím s bombardovaním a bavil som sa už s viacerými ľuďmi a viem o tom, že mali by sme nešťastlivo a pochybojem aj o tom, či má zmysel o mojom názore písať, keďže zatiaľ každá diskusia skončila, tak ako začala. S kým si rozumieš, s tým si rozumieš a s kým nie, toho aj tak nepresvedčím, ale aj tak ho napíšem, lebo sám som rád, keď vidím niekoho, že má podobný názor ako ja a možno aj niekoho presvedčím, že treba kričať STOP MILOŠEVIČ a nie STOP NATO. V prvom rade si myslím, že sa treba pozerať na podstatu zla tohto konfliktu a to na genocídu, ktorú Milošević rozpísal proti Albáncom žijúcim na kosovskom území. Pred konfliktom bolo Albáncov na tomto území 90% každý deň boli zabíjani ľuďmi od nástupu Miloševiča. Svetový predstaviteľ sa dlho snažil o dohodu s týmito "Slovanským bratmi", no tento dohody neustále porušoval, načo už nebola iná cesta na zastavenie tohto vyvražďovania obyčajných ľudí. NATO zasiahlo na vojenské ciele v krajine, ktorej obyvatelia len slepo demonštrujú proti západnej agresii s terčikami, ktoré akože symbolizujú ich postavenie v tomto konflikte, a to, že sú terčami západnej agresie. Keby to tak naozaj bolo, nemyslím si, že by sa NATO snažilo neobombardovať civilné budovy a neopsevedľovalo sa za obce na civilnom obyvateľstve, ktoré, aj keď je to smutné, sú asi nevyhnutné, ale tu treba poznamenať, že ich smrť má na svedomí Milošević, ktorý i keď je len produktom spoločnosti je zodpovedný za svoje činy. Ďalším rozcestím, kde sa názory na túto tému rozchádzajú, je otázka, či by malo byť Kosovo odtrhnuté od Juhoslávie. Jednoznačne áno. Nie je dôležité rozprávať o historických súročiach na toto územie, lebo keby sme mali žiť na území, na ktoré máme historické právo, neviem si predstaviť tu mapu sveta a vlastne je to celé zvrátené hádať sa na tom, že kto tu bol skôr. Ide o to, kto tu je, a keď je tam raz 90% Albáncov, nevidím dôvod držať toto územie a byť hrdý, že patrí k štátu, v ktorom som sa narodil, keď navyše je to nemôžeme, kde a komu sme sa narodili. Spomeniem i príklad Uhorska, o ktorom sa učíme, že zranenalo pre Slovákov 1000 ročné utrpenie, lebo sme patrili k územiu Uhorska a akí sme hrdí na svojich národných dejateľov, ktorí sa snažili o odtrhnutie Slovenska od Uhorska. Riešenie tohto konfliktu bude ťažké, lebo Miloševiča pokladám za psychopata, ktorý sa len tak ľahko nevzdá. Ale keby sa celý svet spojil a spoločne bojoval proti Miloševičovi a to aj tak, že nebudeme poľemizovať o tom, či je bombardovanie riešením. Demonštrácie by mali byť proti Miloševičovi. A to, že sa nezorganizovala zatiaľ žiadna je problémom už spomínaného pochybovania. Milošević cíti našu nejednotnosť a dopĺňa ju na to ľuďmi, ktorí za to nemôžu (rozume všetky doterajšie obete tejto vojny).

Ludské Práva 2. Časť

Preambula

realizáciu tohto záväzku.

VALNÉ ZHROMAŽDENIE OSN VYHLASUJE... (XXL, č. 2)

Článok 21 (1) Každý má právo zúčastňovať sa na vláde svojej krajiny priamo, alebo prostredníctvom slobodne volených zástupcov. (2) Každý má právo na rovnaký prístup k verejným službám vo svojej krajine. (3) Základom vládnúcej moci nech je vôľa ľudu; vôľa má byť vyjadrená v pravidelne konaných a nefalšovaných voľbách, na základe všeobecného a rovného hlasovacieho práva tajným hlasovaním, alebo iným rovnocenným postupom zabezpečujúcim slobodu hlasovania.

Článok 22 Každý človek má ako člen spoločnosti právo na sociálne zabezpečenie a nárok na to, aby národnými úsilím aj medzinárodnou súčinnosťou a v súlade s organizáciou a s prostriedkami príslušného štátu mu boli zaručené hospodárske, sociálne, kultúrne práva nevyhnutné pre jeho dôstojnosť a slobodný rozvoj jeho osobnosti.

Článok 23 (1) Každý má právo na prácu, na slobodnú voľbu zamestnania, na spravodlivé a vhodné pracovné podmienky, ako aj na ochranu proti nezamestnanosti. (2) Každý má bez akýchkoľvek diskriminácií právo na rovnaký plat za rovnakú prácu. (3) Každý, kto pracuje, má právo na spravodlivú a primeranú odmenu, ktorá zabezpečuje jemu samotnému a jeho rodine životnú úroveň zodpovedajúcu ľudskej dôstojnosti, zaplacať v prípade potreby inými prostriedkami sociálneho zabezpečenia. (4) Na ochranu svojich záujmov má každý právo zakladat' odborové organizácie a prístupovať k nim.

Článok 24 Každý má právo na odpočinok a zotavenie vrátane rozumného vymedzenia pracovného času a pravidelnej piatnej dovolenky.

Článok 25 (1) Každý má právo na životnú úroveň zabezpečujúcu jemu i jeho rodine zdravie a blahobyt vrátane potreby, šatstva, bývania lekárskej starostlivosti a nevyhnutných sociálnych opatrení; má právo na zabezpečenie v nezamestnanosti, v chorobe, pri pracovnej nespôsobilosti, pri orovení, v starobe, alebo v ostatných prípadoch straty zdrojových možností, ktoré nastali okolnosťami nezávislými od jeho vôle. (2) Matersko a detské majú nárok na osobitnú starostlivosť a pomoc. Všetky deti, či už sú zrodené v manželstve, či mimo neho, musia používať rovnakú sociálnu ochranu.

Článok 26 (1) Každý má právo na vzdelanie. Vzdelanie má byť bezplatné, aspoň v začiatkových a základných stupňoch. Základné vzdelanie má byť povinné. Technické a odborné vzdelanie má byť všeobecne prístupné všetkým na základe schopnosti. (2) Vzdelanie má smerovať k plnému rozvoju ľudskej osobnosti a k posilneniu úcty k ľudským právam a základným slobodám. Má posilňovať vzájomnú porozumenia, súdržnosti a priateľstva medzi všetkými národnými, rasovými a náboženskými skupinami, ako aj činnosti OSN pre zachovanie mieru. (3) Rodičia majú prednostné právo voliť druh vzdelania pre svoje deti.

Článok 27 (1) Každý má právo slobodne sa zúčastňovať kultúrneho života v spoločnosti, užívať plody umenia a podieľať sa na vedeckom pokroku a jeho výdobytkoch. (2) Každý má právo na ochranu morálnych a materiálnych záujmov, ktoré vyplývajú z jeho vedeckej, literárnej, alebo umelckej činnosti.

Článok 28 Každý má právo na to, aby vládol taký spoločenský a medzinárodný poriadok, v ktorom by práva a slobody stanovené v tejto deklarácii boli plne uskutočnené.

Článok 29 (1) Každý má povinnosť voči spoločnosti; jedine v nej môže voľne a naplno rozvinúť svoju osobnosť. (2) Každý je pri výkone svojich práv a slobôd obmedzený len takým obmedzením, ktoré sú zákonom stanovené výhradne na to, aby bolo zabezpečené plné uznanie a zachovávanie práv a slobôd ostatných, a aby sa vyhovelo spravodlivým požiadavkám morálky, verejného poriadku a všeobecného blaha v demokratickej spoločnosti. (3) Výkon týchto práv a slobôd nesmie byť v žiadnom prípade v rozpore s cieľmi a zásadami OSN.

Článok 30 V tejto deklarácii nič nemožno vykladať tak, aby oprávňovalo ktorúkoľvek štát, skupinu, alebo osobu vyvíjať činnosť, alebo dopúšťať sa činov, ktoré by smerovali k potlačeniu niektorého z práv, alebo slobôd v tejto deklarácii vyhlásených.

Všeobecná deklarácia ľudských práv bola prijatá na zasadaní III. Valného zhromaždenia OSN vo forme rezolúcie č. 217/III dňa 10. 12. 1948. Toto je neúradný preklad znenia Deklarácie. Úradné znenie je možné dostať v piatich úradných jazykoch OSN a to anglicky, čínsky, francúzsky, rusky a španielsky.

k n i h y

karin boyeova: kalloca
ain

Je to jeden z najlepších antimopedických (za toto slovo tiso priđe o prémii) románov, aký som kedy čítal, a pritom o astorke a o diele nič len ticho (pekná metafora). Možno preto, že pochádza zo Švédska.

Román sa veľmi podobá na klasické diela (napr. 1984 od Orwellu), pritom je však oveľa depresívnejší a hrdina je svojimi túžbami viac trhani na kusy. Optimizmu tejto útlej knižke nedodalo ani to, že ju autorka písala tesne pred svojou dobrovoľnou smrťou.

Bolo to v roku 1940 (autorka zomrela roku 1941), keď Hitlerove vojská, vtedy ešte neporazené, pochodovali naprieč Európa. Preto sa nemožno čudovať, že totalitný svet v knihe je vojenský, ľudia nie sú občanmi, ale spolvojakmi, držia nočné stráže a žijú pod zemou. V byte ich sleduje policajná kamera (Veľký brat z 1984 pozdravuje - opäť je tu všemocný štát, proti ktorému niet žiadnej pomoci). Nie je to príjemný a citovo plný život.

Vedec Kall objaví drogu (a nazve ju po sebe - Kallocaín), ktorú dokáže preniknúť aj do posledného, štátom nezábránneho kúta - vnútra človeka. Kalla však jeho objav stojí, skoro sa v ňom objaví konflikt, medzi vzorným spolvojakom a človekom. Ten je skutočne vážny, Kall sa vo svojom vnútri zmieša ako muchy v pavučej sieťi, je aj rovnako bezmocný. Keď sa konflikt konečne vyrieši (v prospech človeka), nastáva dejový obrat a klasická schéma, keď ja hrdina štátom zabíja, miesto toho je tu ešte smutnejší koniec, keď Kall žije zvyšok života v opustenosti a nesvoje. Svoju depresívnosť osu sa kniha pekať hodí na dlhé, chladné a tmavé zimné večery.

r. brantigan: v malom
vom cukru

Táto knižka je podivná. Je dokonca veľmi podivná, ale takým milým spôsobom, pretože predstavuje niečo čerstvé, čo nika možnosť čítať každý deň.

Je to rozprávka, celá z melónového cukru, sú z neho nicky, sochy, jednoducho všetko. Je to hračka na skladanie a zároveň je svojimi zjednodušeniami a kresbami blízka komiksu.

Hovorí o idylckej komunite jāmōr, ktorá žije voľne trosiek civilizácie v lone nádhornej prírody. Lenže idyla nič prítomnosť nežita a jeho bandy, čo sa pohybuje po starých továrňach a robia nepríjemnosti. Nežita sa vzbúrila proti jāmōru, pretože veril v individualitu, no nedokázal to vôbec prospešne prejať, hoci jeho smrť na konci románu prebudiť obyvateľov jāmōru z apatie. A to je tak všetko. Sú tu ale ešte zákrná hovoriaci tygri a veľa melónového cukru. A veľa sarcelovej zábery.

Na Slovensku i v Čechách vyšlo veľa Brantiganových kníh (naposledy asi zberka poviedok Trávnik sa mŕtvi), tito je asi najlepšia z nich a stojí za prečítanie.

stephan king: carrie

Na prvý pohľad je Carrie celkom normálne dievča, len trochu tučné a nevelmi pekné. Žije si pokojným životom stredoškolsky, vychováva ju rozvedená matka. Zdalo by sa, že je to skoro idyllický život. Všetko je však trochu inak. Carrieina matka je náboženská fanatička, nenávidí každý prejav necudzosti, v Carrie vidí iba obľudu, ktorá musí pýkať za svoju výnimočnosť. A výnimočná Carrie je. Má telekinetické schopnosti (predmety si lietajú sem a tam a tak), ešte sa ich len učí používať.

Kniha sa začína veľmi nepriemnou scénou v dievčenských sprchách, Carrie tam po prvýkrát pocíti ženské problémy, hoci už má osemnásť. Dievčatá sa jej nevedomosti vysmejú a Carrie utečie domov. Jedno dobromyselné dievča svoje jednanie ofukuje, chce Carrie pomôcť, a tak prehovori svojho chlapca, aby ju pozval na stredoškolský bal. Týmto sa nezadržateľne spustí lavína nevinných udalostí, ktoré vyúsťia v tragický koniec.

Hoci je Carrie Kingovým debutom, svoje remeslo zvládla dokonale a vôbec neprekáža, že rožadenie prezradí už na prvých stránkach. Majstrovsky graduje napätie. Carrieina cesta domov po bále je balcom hrôzy, pri ktorom čitateľa zvierajú žalúdky. Už len pre ten pocit sa oplatí túto knihu čítať, hoci príjemné je aj zistenie, že za všetko mohlo hlavne okolie a nie Carrie.

marhuana

 zelená, hnedá, alebo sivá zmešmaná vysušených rozdrobených listov, stoniek, semien a kvetov konope. Existuje viac ako 200 slangových výrazov, ako: tráva, mariška, boom, Mary Jane atď.. Sinsemilla (sin-sch-mez-yah, španielsky), hash a hashový olej sú silnejšie formy marihuany.

 Všetky formy marihuany sú mind-altering. Iné povedané: ovplyvňujú činnosť mozgu. Všetky obsahujú THC (delta-9-tetrahydrocannabinol), najaktívnejšia chemikália v marihuane. Okrem THC obsahuje viac ako 400 iných chemikálií.

 Efekt marihuany na užívateľa závisí od sily a množstva THC v marihuane. Sila THC v marihuane sa začala zväčšovať od roku 1970, ale od roku 1989 sa drží na približne stabilnej hodnote.

 Marihuana sa väčšinou fajčí vo forme cigaret (nazývaných "joints", alebo "roll"), fajek, alebo ako "bong"(?). Nedávno sa začali používať cigary nazývané "blunts".

 THC je silno absorbovaná v takových tkanivách rôznych orgánov. Stopy THC sa dajú nájsť štandardným testom moču pár dní po "smoking session". Pri chronicky silnom užívatelovi sa stopy dajú nájsť aj po niekoľkých týždňoch po prerušení užívania marihuany.

 Je viac dôvodov, prečo mladá ľudia začínajú s marihuanou. Ale to ste už asi všetci počuli, takže len jedna vec, preto, že v budúce budúce inde je mariška ukazovaná ako "dráha", nie je nutné si to overovať na vlastnej koži, lebo okrem toho, že môže byť zo začiatku "dráha", neskôr môžete zmeniť názor, no prestať môže byť oveľa nepríjemnejšie, ako bolo príjemné si začať a navyše príjemné pocity sa dajú dosiahnuť aj iné...

 Efekt marihuany závisí od nasledovných faktorov:

- aká je silná (množstvo THC)
- čo od nej očakávate
- kde je droga užitá
- ako je aplikovaná
- či ju kombinujete s alkoholom, alebo inými drogami

 Niektorí ľudia necítia nič pri fajčení marihuany. Iní sa môžu cítiť uvoľnení a unesení. Niektorí môžu spôsobovať smäd a veľký hlad - efekt nazývaný "the munchies". Niektorí môžu spôsobiť pocit úzkosti a paranošné predstavy. Toto väčšinou nastáva pri požití

"silnejšie" marihuany.

 Krátkodobé efekty:

- problémy s pamäťou
- chaotické vnímanie (zvukov, dotykov, obrazov, času...)
- potiaže s rozmyšľaním a problémy s rozlídovaním
- strata koordinácie
- zvýšenie tepla srdca, úzkosť

 Tieto efekty môžu byť silnejšie, keď sa užíva spolu s inými drogami a človek nikdy nevie, čo si práve dáva.

 Užívanie marihuany môže ovplyvniť váš život v škole, pri športe, v rodine a inom. Tedaže marihuana má efekt na pamäť, vnímanie a úsudek. Droga môže pokaziť vaše výsledky v škole, vaše záujmy, vzťahy s priateľmi a v rodine. Po dlhšom užívaní začnete robiť hlúpe veci, ktoré vás môžu stáť mnoho. A po čase dlhšom užívaní začnete strácať záujem o to, ako vyzeráte a ako žijete.

 Športovci môžu zbrať, že ich rýchlosť, pohyby a koordinácia sú postihnuté THC-om. Tiež marihuana postihuje myslenie a zdravý úsudok, čiže užívateľ môže zabudnúť na ochranu pri sexe, čím sa môže zaoberať HIV (ktorý zapríčiňuje AIDS).

 Výskum doteraz ukázal, že pravidelní užívatelia marihuany snívajú problémy, alebo rakovinu na dýchacom, imunitnom alebo reprodukčnom systéme.

RAKOVINA

Je ťažko s istotou tvrdiť, že pravidelné užívanie marihuany zapríčiňuje rakovinu. Ale je známe, že marihuana obsahuje niektoré rakovinotvorné chemikálie, ktoré sú v tabaku plus zapír navyše. Štúdie ukázali, že človek, ktorý vyfajčí 5 "joints" za týždeň, berie do seba toľko rakovinotvorných látok ako človek, ktorý vyfajčí balíček cigariet za deň.

PEŤA A BÝCHACIE CESTY

Ľudia, ktorí fajčia marihuany si spôsobujú tie isté problémy, ako majú klasický fajčiar: kašeľ a kýchanie, tendenciu k dýchacim chorobám, zápal pľúc...

IMUNITNÝ SYSTÉM

Výskum na zvieratách zisťoval, že THC poškodzuje bunky a tkanivá, ktoré chránia pred ochorením a ak sa oslabia imunitné bunky skôr ochorete a môžete mať veľké problémy i s obyčajnými chorobami.

 Užívanie marihuany môže viesť k užívaniu ďalších drog. Dlhodobé štúdie na vzorkách stredoškolských užívateľoch drog ukázali, že len málo z nich nepočulo školou marihuany. Pravdepodobnosť začatia užívania kokainu je 104 - krát väčšia u ľudí, ktorí skúsili marihuany ako u ľudí, ktorí ju neskúsili. Užívanie marihuany chcieť nechciac vás privedie do kontaktu s ľuďmi, ktorí užívajú drogy, alebo ich predávajú. Takže je tu priama cesta ku okášeniu tvrdých drog.

 Na lepšie vnímanie tejto pravdepodobnosti vedci skúmali dlhodobých užívateľov a ich zmeny v mozgu, ktoré môžu viesť k užívaniu iných drog. Aj keď nie všetci prešli na iné drogy, overila sa väčšia pravdepodobnosť tohto prechodu.

 Ak je niekto na marihuane, môžeme to zistiť z nasledujúcich faktorov:

- dočasný vyzereť zmätený a má problémy s chůzou
- vyzereť blbý a chce sa bez príčiny
- ťažko si spomína na veci, ktoré sa práve stali

 Po ustúpení prvotných efektov rastáva ospalosť.

 Bolo mnoho diskusií o využití marihuany v zdravotníctve. Od roku 1970 je v USA pod zákonom kontrolovaná ako "shedele 1 substance". To znamená, že prinajmenšom nie je bežne akceptovaná ako cigareta v medicíne.

 THC, aktívna chemikália v marihuane, je vyrábaná vo forme tablietiek, ktoré sú k dostatiu sa predpis na liečbu nevoľnosti a zvracania, ktoré nastávajú pri liečbe rakoviny a postávajú pacientom s AIDS, aby zvýšili ich chuť do jedla. Je potrebné spraviť ešte veľa výskumov, aby bola marihuana legálne užívaná v medicíne.

 Marihuana má silný vplyv na schopnosť, medzi ktoré patrí aj jasnosť umom: pozornosť, koncentrácia, koordinácia, schopnosť rýchlo reagovať. Tieto efekty môžu trvať ešte 24 hodín po užití marihuany. Marihuana môže sťažiť odľudovanie vzdialenosti a reakcie na signály a zvuky na ceste. Tým pádom môže marihuana zohrať rolu v dopravných nehodách. Štúdie ukázali, že užívateľin marihuany vykazujú tie isté chyby ako klasický opití vodiči.

 Lekári odporúčajú tehotným ženám neužívať drogy, pretože môžu poškodiť rast plodu. Výskum na zvieratách ukázal, že marihuana spôsobuje potrat, alebo poškodzuje plod. Vedec výskum ukázal, že deti narodené užívateľom marihuany bývajú menšie, ľahšie a majú menšiu hlavu ako iné deti. Menšie deti majú väčšiu náchylnosť byť choré. Ďalšie výsledky ukazujú, že deti, ktoré sa rodia matkám, ktoré užívajú marihuany majú nervové poruchy. Zdravotné problémy u novorodencov sú normálne, ale ak matka užívala marihuany, môže

pekracovať ako dieťa nastie. Ďalšie výskumy skúmali, že tieto deti majú problémy s koncentráciou.

 Štúdie skúmali, že dlhodobé fajčenie zapríčiňuje škody na menších funkciách. Marihuana spôsobuje zmeny v častiach mozgu, ktoré ovplyvňujú pamäť, pozornosť a schopnosť učenia. Ďalšie účinky sú podobné ako spôsobujú kokain, heroín, alkohol a iné drogy. Výskumy poukazujú, že práve tieto zmeny môžu viesť k závislosti na týchto drogách. Veda stále skúma ostatné vplyvy marihuany.

 Môže sa stať človek závislý na marihuane? Áno. Ak aj nie všetci, ktorí užívali, alebo užívajú marihuany sa stali závislí, ak človek začne cítiť túžbu po marihuane, alebo sa cíti pod tlakom, kým si nedá drogu je už považovaný za závislého. V 1995 165000 ľudí sa prihlásilo liečebného programu, čím ukázali, že sú závislí a potrebujú pomoc pri prestaní užívaní marihuany. Vzhľadom na jednu štúdiu mladí ľudia, ktorí užívajú marihuany a majú seriózne sociálne problémy majú väčšiu pravdepodobnosť stať sa závislí. Pri frekventovanom užívaní akkoľvek drogy sa jej účinkom organizmus prispôbuje, čo spôsobuje, že užívateľ potrebuje väčšie množstvo marihuany, aby dosiahol účinku aký mal pred tým s menšou dávkou.

 Tak to by bol výťah s jednej internetovej stránky o marihuane. Nemal som záujem hodnotiť marihuany ani vyslovať svoj názor, chcel som sa len pokúsiť ukázať vám, čo je to marihuana, čo najobjektívnejšie, pričom ma nie príliš rád k tomu, že som sa s ňou nrazaj nestretol. A už mi zostáva sa len spýtať: "Dáte si?"

 PS: Jeden môj známy mi povedal, že má kamarátov, ktorí sú na mariške a berú ju dosť často, a že to spôsobuje, že čím viac to berú tým majú lepšie zážitky. Takže tento článok, ako som už spomínal je pohľadom na marišku len z jedného uhla. Iné pohľady možno sverejšne nabaduce.

FREE FACES

Tanec, ktorý predvádzate na javisku, to je improvizácia? Improvizácia, jaóné.

Ako to funguje vo vašej kapele, či sa hádiate, keď skladáte skladby, alebo ako skladáte skladby?

Počívaj, nemohol by si si pripraviť lepšie otázky, no čo si sa zbláznil he, he? Jak sa môžeš hádať, keď robíš muziku?

No dobre no, zle som položil otázku.

Počívaj, toto je šílyy krč, toto je šílyy krč, vôbec nič si nepripievajú, vyser sa na toto, dobre? (zobral mi pripravené otázky) A kľudne sa poď so mnou rozprávaj ja ti všetko poviem a normálne sa rozprávaj, uvelni sa a rozprávajme sa.

Tak čo ja viem he, he...

Normálne skús jak to sa teba zapôsobile a pýtaj sa ma na to, čo si videl. Ja ti na to rád odpoviem, ale toto ne.

Aká hudbu počúvate?

Citil si tam nejaké vplyvy, ty?

Mne sa zdalo, že trochu nejaký Jazz tam bol, nejaký Pink Floyd...

No je to také halucinogénne, takže k Pink Floydu sa to možno aj dá aj keď pláňa nie je taká, to sú len koncerty, lebo hráme veľké plochy a v tých sa prosto dá utopiť, takže vplyvy určite sú, ale nemyslím si, že nejaké otvorené, že vyslovene by sme niekoho tam buď kopirovali, alebo citovali, nič také sa neodohráva v našej hudbe, počívame kvantú muziky aj jazz aj klasiku. Oskar je dirigent na VŠMU a teraz končí v Košiciach s filharmoniou absolventský koncert Brahmsovej 4. symfónie, takže my počívame od

MEPOSTREH

Achlech... grzzszszshh... potom čo jeho šikovné nožičky konečne nadabali na pevný bod a sponad hlavy odhratol posledný zmek piesku, jeho malinké očičká po namáhavej drine zarezli to veľkolepé svetlo. Ono malo byť to svetlo veľkolepé, ale skôr ani nebolo, totižto jeho srdce ani zďaleka nenaplnilo s tým, on by sa mohol ešte pod pár dĺhami dožadovať. A tak úplne skleslý z obrazu sveta, obrátil svoju schránku a vrhol sa späť do svojej starej, dobej a divno preskúmanej tmy...shhh...ahhhh...

Úvod úplne o inom, že? A prešla ste z časti mohli niečo z tých predchádzajúcich riadkov vyčítať. Ak nie nie, tak aspoň to, že z koncertu Free Faces som príliš nadšný nebol. Toľ, odo dneška dvakrát považujem, na ktorý koncertik sa vybrať, a ktorý si radšej nechám ujsť. Verie mi, že nech som sa snažil akokoľvek vniknúť do hudby "Fejsíkov" v mojom prípade to vôbec nešlo. Od úvodnej skladby som sa tápal nad pripojením medzi záľivosťou a nudou, nech to akokoľvek spetrovali svetla a svetelné efekty, ktoré musím uznať, boli na jednotku, predsa len zvýšiť môj tep sa "Fajsiakom" podarilo len pri dvoch príležitostiach. Netvrdím, že koncert bol prepadák, ale jednoducho na mňa vďialený méjmu hudobnému vkusu. Keď som sa pohral na koncert, čakal som niečo, čo som mohol vzhliadnúť (počuť) v prípade koncertu Ash Band. Tam tá muzika bola prepracovaná do bodky. Šebanova gitara len tak žiarila a celkovo zdala sa muzika kompaktniejšia než to bolo v prípade Free Faces. Nič to, predsa som sa i z toho koncertu poučil. Celkovo si nemyslím, že to bol zabýty čas, i keď verie, či nie, čakal som viac, viac a ešte raz viac... snáď som bol jeden z mála, ktorému tento koncert "nevolať", i keď...

štyri veci, ktoré sa nám najviac páčia, alebo chystáme pesničky vopred.

Počal som, že hovím pri filmoch, no a v Hugovi som čítal, že sa plávavalo aj tana nejaké premietanie, tak prečo nebolo?

To nevím, so si nepamätám, že by niečo také bolo. Hrávame k filmom, k nemým z 20. rokov a je to fantastické, lebo vlastne je to celé improvizácia. Ja improvizujem texty na mieste a všetci muzici. Pustia nám film, monia sa tam emócie, predstavu a podobne a my sa ne zapievame a je to fantastické, lebo máš nad sebou iné médium a reaguješ na ňo a zároveň ho posilvaš do novej roviny.

Používate z toho, keď improvizujete a sa niečo podari do skladieb?

Veľ čo? Áno, áno aj. Dokonca sme sa teraz aj rozhodovali, že máme totižto všetky tie koncerty nahraté (tj improvizovanej hudby), že to vidáme len v nklade 500 kusov ako takú raritu.

Nebolo by zaujímavé zahrvať si aj takto na koncerte ku nejakému krátkemu filmu?

To je iné, lebo keď sa improvizuje k filmu je to improvizovaná hudba a toto je pripravený koncert, ktorý má výstavbu, prezentujeme tam pesničky z novej platne, takže to je úplne niečo iné. Free Fejsis hrá aj improvizovanú muziku, ale má aj koncertný program, ktorý je normálne vystavaný z pesničiek, nie z improvizovanej hudby. Aj keď aj ta sa veľa improvizuje, veľmi veľa. Stačí? Už na boli ľudia, seráé.

/bov/

I.M.T. Smile

Od desiatich k piatim

Niekdy populárna, dnes ešte viac, kapela pod vedením Ľudovika Táslera začína až akoby nasledovať hviezdy typu Madnar, Stockdancers etc., a to nemyslím ich úspechov tvorbu, ale inaga a inatratovosť voči fanúšikom, takzvanú komerciu. Igor Tásler pri tom stvárňuje novodobého Jaseňáka a Riskyho Martina pod Tatrami v jednej salovanej nastácii. Možno tieto riadky nemajú opodstatnenie po koncerte, ktorý sa konal 26.4.1999 v Starej športovej hale, pretože som tam, neboli, ale po ich poslednom angažaje som radšej zvolil film japonskej výroby, s veľmi skrytou ideou. Pred trona, či štyri roky prišla kapela z Prešova, ktorá mala mnoho nápadov, charizmatického speváka a chut' hrať, dnes z nej ostala len kapela s chorizmatickým producentom. Ak by som mal ako menšavý postulačie perovať albumy Klík - Klík a Valec tak čo sa energie týka, tá priam vyžarovala z debutového albumu, ale nihto oň nezakopal, pretože mal malinkú publicitu v médiách a ktože si už dnes spomenie na klip k pesničke Vnasy, teda aby som to lepšie vyústil, kto si už dnes spomenie na pesne ako: Vnasy, Nepomám, Hlídy pavúk etc.? Snáď len bývali priaznivci tejto kapely. Bývalý preto, lebo izšler Tásler a jeho Valec Band namadli nesuveritne komerčne rýchle tempo, za ktorým nestihá ani Jobo Rač, Robo Opatovský či Pafo Hábera. Dnesšy album Valec Extra je už len priemerom sledom zo školskej jodliny, ktorý nevládome udržať v žaladku, tak ako všetky tie kapely, ktoré zmizliasi svoje detské ideály a nenobia ľudia pre postelenie svoje, ale pre potešenie máš, vydavateľstiev a producentov. Nasledujúci album by mal Ivan Tásler pomenovať Posledný, pretože nihto nevie, či sa svojou popularitou nezadusi.

Marilyn Manson - Mechanical Animals

Po dvojročnej odsávke sa epár objavil novodobý diabol muziky a biznisu s tým sívisiacim. Mnoho ľudí čakalo niečo ešte negatívnejšie ako bol album Antichrist Superstar, pretože vyhlásenia frontmana s rovnakým menom ako mali Marilyn Monroe a Charlie Manson, hovorili o úplnej apokalypse. Naznačovali to aj malé projektky na filmoch Spam a Lost Highway. Avšak ak zavrádlo sklamanie. Najprv z vizáže, keď mmoži satanisti zistili, že počívajú sklázofernika z nevyjasnenej orientáciou a neskôr i tí najväčší metalovi okultisti, že ich idol je len človek z obmedzenej fantáziou. Tá Brianovi Warnerovi, alias Marilynovi Mansonovi došla už skoršie, ale mdočne sledovať, že teraz trpí jej akótnym nedostatkom. Veľ len posiaľ: kapela, ktorá tie najväčšie sňaty a orgie predvádzala na svojich koncertoch ich v na poslednom turné už niekoľko musela zrušiť. Správy hovoria o tom, že sa nepohodol s Courtney Lovcovou speváčkou Mansonovej predkapely Hole, ale pravda bude tá, že i keď sa na koncertoch niekoľkokrát dorezal do bezvednosti, zapíliť basenika, basgitaristu trařil stejanom od mikrofonu do hlavy a mal z toho radosť, dnes asi príde na to, že tie niekoľkokrátové tripy mu nahľadali pečen a on sa beji o svoje zdravie. Zdá sa, že Manson a jeho kamaráti dospeli, alebo skôr zostarli, a tak sa snažia na staré kolena zarobiť peniažky pre mnohonásobné vily niekde v kopcoch Kalifornie. To, čo Manson niekedy hltal a bôla sa ho dokonca aj vláda, pretože mal príliš negatívny vplyv na dospievajúcich, falno oplyvnitčnôť, americkú mládež, dnes poľliapal červenými čižmičkami a jedným priemerným albumom, ktorý by vyprodukovala ktorikôľvek danajskostredská kapela s priemerným Pestiom 233 MMX. Treba povedať, že Mansonova najšatejšia stránka sa premenila na stále sa opakujúce klíbe o drogách, apokalypse a násilí. Nič nové pod slnkom a najmä nie od Marilyn Mansonu. Doteraz si on robil strandu zo všetkého a teraz si každý začínajúci speváčik orie ľubu oňho. Bude to asi tou komerciou, ktorú Manson konečne objavil, ktorej sa doteraz tak vyhýbal. Zistil totiž, aká je matematika jednoselá a spočítal si, že keď zatradi svoje ideály, nebude nadávať, bude sa obliekať podľa najvyššej módy, prestane robiť počívateľnú hudbu, tak sa mu na bankovom kente nashromôdila miliónky, ktoré on tak ľahko zarobí. Má to síce svoje minuty, napríklad, že stratí svojich doterajších fanúšikov, ale na druhej strane si ziska srdcia trinásiročných chlapčiek a dievčienek, ktoré majú bezpolitavé príerky. Nakoniec by som ešte chcel poznamenať to, kvôli čomu som písal predchádzajúce riadky. Keď si niekto s tak dymsejne prepletenou históriou z Nine Inch Nails, ktorá vlastne z Mansona urobila hviezdu, dovoli dať do piesne gospelové vokály a vyhodí svojho producenta, dnes možno jedného z najlepších hudobníkov vôbec, Trenta Reznora, nezastlási si byť vedený na úrade práce ako spevák, či kapela, ale len úbohá bábka v rukách komercie.

P.S. na knižnom trhu by sa mala objaviť aj autobiografia kapely z názvom Long Hard Road Out of Hell. Nechajme sa prekvapíť, ale nejaké prekvapenia sa nebudú čakať.

/rip/

ŽENA Z LESOPARKU

Opäť ma raz ŽENA neklamala a razin o jej koncorte napísať len v poritvach. Prábi sme do Geška, pokocali sme 15m sa orvali prvé úby prekapely PETA, ktorá síce už tak neodrála moje úti, ale frontorka Katka má niečo do seba. Vypadol prúd, a tak sa koncert trochu predžil. Pri Rolling Stoneskej skladbe sa ako hosť objavil aj basák Rolling Stone, mňovo, no ŽENA to predsa len ešte nebola. Až konečne prišla. Hrsika skaterov uprostred "samotného parketu" síce skákali už od úvodných tónov Póly, no po prvých tónoch ŽENY sa stratili v dave zahnevajúcich sa ľudí. Bol som medzi nimi aj ja a po dvoch zahnevajúcich pesničkách sa začala asi dvojhodinová skákačka. ŽENA nám zabrela všetky svoje vypalovky a neobčila ani svoju (i moje) sdcovú kapiečku Red Hot Chilly Peppers s tromi skladbami (Aeroplane, Apache Rose Peacock, The Greeting Song), sponosif tucha i Faith No More a Rolling Stones, ale v tom vrie skácajúcich ľudí a vo vlátni muziky ma bolo jedno od koho je prave skladba, na ktorú sa práve nechávam usniať' davom. Na predtvaru spomením jeden moment, keď sa mi rozvražila teniska. Vypľasol som sa z davy, zaviazal si ja a vhupeľ som naspäť. Bolo to super. Po pár slafáčkoch, ktoré sa premenili v ohromný vír sa s mnou žena rozlúčila skladbou Everybody od Backstreet Boys (samozrejme v upratovanej verzii). Bolo 22:00 a spotevi sme odchádzali z potem zaliatej podlahy v Geške. ŽENA Z LESOPARKU je obrovská skupina na "dobru". A už sa teším, keď sa budú nieč' opäť takto vyborne odrovať.

/bov/

How to measure a planet?

GATHERING—HOW TO MEASURE A PLANET

Iste pre mnohých z vás je Gathering dosť neznámy, ale snáď i tieto riadky vám môžu čo to odhryť o tejto naozaj nádejnej kapelke. V poradí piaty album sa len nečudne objavil a veru i tentoraz človek môže byť len nadšený touto muzikou. Skvele rockové, sem tam aj s nádychom metalu, gradujúce skladby prepletené s atmosférickými zvukmi a v prvom rade doplnené naozaj jedinečným vokálom Anneky Van Gierbergen, to všetko rozi za kvalitu a na tomto albume i kvantitu (keďže nie je práve z tých najkratších). Nasledujúce riadky, predstavujú jednotlivé skladby, a k nim môj postreh i kúsok z preloženého textu tej - ktorej skladby.

FRAIL (you might as well be me)

mepe: Toť, hneď na úvod naznačí, akýmto smerom to ťahali "tulipánky" na tomto novom albume. Naozaj, básne sa tu moderný zvuk (ktorý je radosť počívať), hudba to tiahne zväčša v pomalšom tempe, a samozrejme perličkou je i tu hlas Anneky. Úvod je slušný, avšak na albume tie lepšie "faláčky" ešte len prida.
anneke: *Neslpočívam si, pokým ešte pátrame po koncoch... krvicam kvôli tebe, dobrovoľne sa ti celá vzdám, potrebujem svoju krehkosť...*

GREAT OCEAN ROAD

mepe: Svižnejšie začína G.O.R., ktorý sprostredkuje opäť úlet pomocou krásneho hlasu Anneky a ľudobno vyzrelosťou jej speľuháčov.
anneke: *Všetko to sa tam skrýva, zem a oceán, ktoré obsahujú silu našich životov, ukrytých v tom prenádiernom meste...*

RESCUE ME

mepe: Prvá skladba, ktorej naozaj málo, čo vytknúť. Sice sa nesie v pomalšom tempe, avšak uprostred skladby sa gitary rozvinú do tej naozaj správnej sticry... a opäť skvele Anneke...
anneke: *Všetky moje priantia, sú byť s tebou tam, kde ty si nádobnosťou, a kde ja ťa budem opatrovať...*

MY ELECTRICITY

mepe: Ďalšia zo zameraných, priam až zaľúbených skladieb, v ktorých

vykresľuje Anneke i svoj cit pre zapísanie naozaj unikátnych skladieb.
anneke: *Posielam tvoje meno hore k oblohe a tá pomocou vetra má to zasela spať k tebe, na tak višš, príroda na mňa stále pôsobí...*

LIBERTY BELL

mepe: No a sme tu, totálna pecka albumu. Konečne žiadna uspiavanka, ale poriadny nárez, akých by bolo treba viac. Neskonala energia, a iste v tejto "novej ére" Gatheringu najdúšnejšia vec. Za takýto dynamický vývoj skladby, naozaj až brutálnym znením (v rámci Gatheringu), by sa ani židen death metalista nemohol hanbiť.
anneke: *Niet mozgových vln, či aktivít, počas tohto plavenia sa vo vzduchu, dinkára to tmu i svetlo, keď ťa takto sedíme pripomínajú k seduliam...*

RED IS SLOW COLOUR

mepe: Ďalší unikátny výplod z dieľne Gatheringu, annekeovo pojednávajúcom o obraze, ktorý vás úplne "zucmožní pri pohľade naň"... myslím, že Anneke sa tu blyšac má najviac.
anneke: *Obraz na stene je tak chaotický, nechcem ňou pozrieť, ale keď ťa tomu neodolám, viac ťa slovo neviem riekať, kvôli tej kolízii v mojej hlave.*

THE BIG SLEEP

mepe: Už z názvu vyčítať, že Gathering tentoraz na vás zväčša pomaly až hypnotickým tempom, okrem opäť krásnym spevom a gitarovou linkou nahratou odzadu
anneke: *Zbavme sa spánku, je tak neprijemne, potrebovala by som sa vyplať v kóse, odísť ďaleko, preč z reality, prosím zaspievaj mi uspiavanku "letného času"*

MAROONED

mepe: Opäť krásny rockový podklad, ktorý zapričínuje cučreiu v mojom vnútri, jeden z najlepších songov na albume.
anneke: *... a tak ty na ň nevišš, pretože je ti viac nenávisť než čo riekať...*

TRAVEL

mepe: Vesmírna tematika, na tomto albume domýšľa a aj divné mimozemské zvuky tvoria táto skladba, ktorá opäť nadobáda i tie drsnejšie prvky striedané s rockovým motívom.
anneke: *Niet predmetu, ktorý by si kontroloval, volám naďalej vyššiu silu, na pomoc i pre inšpiráciu...*

SOUTH AMERICAN GHOST RIDE

mepe: Jedna z dvoch inštrumentálek, ktorú ak vlastne album (CD), otvára druhý disk, na kazete druhú stranu, preskakuje sa tu schopnosť všetkých členov skupiny s malým občasným pobrkávaním speváčky.

ILLUMINATING

mepe: Naozaj by bolo úžasné dostať sa do beztiažového stavu vo vesmíre, avšak keďže je to pre bežného človeka asi len nespiteľným snom, tak aspoň pomocou tejto skladby naozaj môžete aspoň z časti zažiť tento stav.
anneke: *Osvetlenie je čosi, čo sme, keď sa dostaneme ku hviezdám... budeme sa cítiť šťastne bez našej vlny, tuhácej nás nadoľ...*

LOCKED AWAY

mepe: Snáď jediná skladba, ktorá ma niečím zvláštnym nezaujala... škoda toho...
anneke: *Za silu skryjem všetok svoj strach, si potrestaný kvôli úplnému nič a čím sa tak ľaj, keďže ň nenávisť byť česť sama k sebe...*

PROBABLY BUILT IN THE FIFTIES

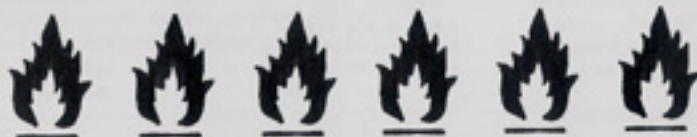
mepe: Je možné, že zbečník označí tento album za monotónny, v určitej miere to spôsobuje i dĺžka 104 minút, ale ak si ho vypočujete viackrát určite nájdete čaro Gatheringu, tak ako i v tejto skladbe.
anneke: *Bežin na stretostie sa svojím vyhláň ja, verím v silu, potom až nebudeš potrebovať bežal kákoľvek...*

HOW TO MEASURE A PLANET?

mepe: Na záver druhá inštrumentálka, ktorá saberá na agresivite a záver je už ľuďam zbytočne vyplnajúci obzomy "pozvukmi".

Jednoznačne tento album nesklamal, naopak jrví sa mi arda najlepším, čo Gathering vytvoril. Ak tieto riadky vás aspoň trochu zaujali a mali by ste záujem vypočuť si holandských inšpánov, tak boď si album zakúpte, alebo po prípade zoženete napríklad i odo mňa (Mepe=Pepe), ja vám ho ochetne pošliam.

Imepal

DIVADLO ROZHOVOR DS "23"

XXL rev. 7/1998/1999

Opäť sa raz musím pochlubiť, že som bol na výbernej akcii, o ktorej som sa dozvedel z flyers (ang. letáka), ktorý som dostal od celkom peknej buby, ktorá tieto flyers rozdávala na roškopanom úseku Poštovej ulice. A tak som sa v sobotu večer dostal do galérie Doc. Živaga, kde vo dvestách stál chlapík a rozprával dačo také, že: „Kto chce lístok, sú zadarmo, zoberte si, sú platiné, vážne!“ A tak som sa dostal k lístku, vošiel dnu, usadil sa do prvého radu, nočo môj spolosediaci zareagoval a poradil mi, že v divadle nie je dobré sedieť vpredu, no ja som s obratnosťou, mne nevlastnou radu, opätovne otázkou, prečo oni sedia vpredu, a tak som navštívil kontakt s tromi chalanmi, od ktorých som sa dozvedel, že foto pre SME a Korzára, no neskôr mi vysvetlili, že nemám veriť všetkému, čo počujem, a že oni foto pre DS "23", a tak som sa s nimi dohodol na nejakých foškách, ktoré urobia.

Pemaly sa sľmili svetlá a pred oponu vystúpil taký sympatický chlapík s krvou na ústach, ktorý nás originálne a stručne privítal po chvíľke študovania scenára, že: „Vitajte!“ Prvá povedka s názvom Ty, tvoje pívo a to, aký si skvelý od autora Henricha Chinasky (USA) vyžarovala typickú americkú atmosféru a bola o boxerovi, ktorý vyhral a bol na to pyšný, no v podstate si s tým robil prímetstvo so svojou priateľkou a v podstate zistil, že žiadna žena si toho naozaj neverí, že on je taký skvelý v boxe. To by bola moja interpretácia.

Opäť prišiel už spomínaný sympatik, aby sa nás opýtal či sa nám to páči, samozrejme hľadisko odpovedalo, že: „Hej!“

Druhá povedka Saharský dôstojník od Otakara Batlička (ČR) rozprával príbeh legionára v Afrike a silu novín, ktorí z hrdina, ktorý pečil dobrodružstvo v prírode, o ktorú sa nemclou zásluhou pričínili aj hľstka beduinov, z ktorých jedného si zahral aj jeden z našich batnických spolužakov, urobili kamibala. To by bola pointa, ale to bolo len 10% povedky, pretože čo sa na tomto jednoduchom príbehu dalo postaviť, to treba vidieť na vlastné oči. V tejto hre herecky exceloval samotný režisér DS "23", ktorý si zahral kapitána légie a celú povedku postavil do žánru komédie.

Do tretice som čakal sympatika, avšak prišiel vysoký chlapík s rebrikom, ktorý s úžasnom technickou zručnosťou zaplól sieť popred dosky, ktoré znamenali jednoducho byt, v ktorom sa odohrával taký obyčajný príbeh, takej obvyčajnej stálinkovej rodiny s názvom Nový život aj Agda bavi Paima (TURECKO). Táto povedka herecky najviac potiahol otec rodiny, ktorý so svojimi "obývačkami" nošením postavil tento príbeh do žánru ešte lepšej komédie, ako bola druhá.

Najviac som sa nasnil pri tejto povedke a s takýno "he, he" pocitom som sa ešte vyvozdel, že toto bolo posledné vystúpenie pre verejnosť, a že budú už len presvietenie pre stredné školy, takže dúfajme, že naša škola sa na toto predstavenie dostane, a že pôjdu aj triedy, ktoré nemajú vlastnú triedu.

PAVOL HAMEL & PRÚDY

Bolo to už pomerne dávno keď mal Paľo Hamel so svojimi Prúdmi koncert v Košiciach, ktorý bol mimochodom poriadnou papaniou pre milovníka dobrej hudby a my sme už len tak z pasie zašli do zákulisia, no a však že neviete, čo sme tam spravili?

Keď vznikli Prúdy a ako ste sa dali do kopy?

Ústa: začína sa to veľmi vážne. Keď vznikla kapela? V 64. asi, alebo keď sme mali prvý koncert, no nie v tomto zložení. Ja to dotujem od 68., keď prišiel Marián Varga, s ktorým sme natočili Zvonky zvonie, vlastne od vtedy to malo nejaký význam a efekt.

Je to ľahké dať dokopy takých geniálnych muzikantov, ako ste vi?

Teraz to bolo veľký fošk. Zo začiatku sme nevedeli, že budeme „geniálni“, ako to vi nazývate a sme k tomu ani tak nepristupovali, aj keď si myslím, že s odstupom času sa tým skladbám, ktoré sme robili ako dvadsať roční chalani ako Zvonky zvonie, alebo Pokoj vám zo 69. neakí nie vyhrnúť, okrem technickej zručnosti, ale to vždycky čas ukáže určite vtedy sme nevedeli, že také niečo robíme aj keď sme už vtedy vedeli, že sme dobrí.

Ako vynikajú skladby?

Antor máš mať nápad, s ktorým príde, a potom kapela na skúške dovozí každý nástroj a teraz sa to robí v štúdiu, kde si vyberiete hudobníkov, lebo teraz už nie je stabilná kapela, lebo to by sa neudržalo a trh je strašne malý.

Kto vám píše texty a čo robíte vy?

Ja mám len muziku a textátor máne najčastejšie Boris

Pilana a Kamila Peterová.

Ako si spomínate na vaše študentské časy?

Na študentské bahorsky, veď to je najlepšie.

Rád ste sa učili?

Ja som bol pomerne dobrý žiak, keď už sme aj mali kapela ja som dokonca išiel aj na vysoko, lebo som nevedel, že z toho niečo bude a vyštudoval som právo. Ako si spomínate na vašu prvú gitaru? To vyzeralo ako z Čenkovovej deti. Bola to na tú dobu drahšia gitara (okolo šiesti korún) a manžel som si privybral ako osanok som rozdal nábehu, alebo som zhadzoval odle.

Ako sa vám páčilo v Košiciach?

V Košiciach je vždy dobre a to nehovorím všade.

Áké sú vaše najobľúbenejšie skupiny?

Tak Prúdy (smiech), ja nemám najobľúbenejšie. Všetka čo je dobrá a nemám vybraný typ, no teraz sa mi páči nový U2, Simply Red, a potom klasika ako Eric Clapton s Pilgrimm... a tak.

A keď ste boli mladší?

Tak vzor som mal Boba Dylona.

Vďaka.

Boo, mepo!

XXL rev. 7/1998/1999

JURAJ BURIAN

Jedna moja spolužiačka je fanúšikom tohto chlapíka, a tak pod zámkou rozhovoru pre XXL nev sa s ním porozprávala po koncerte Jany Kirschner.

Teraz ste absolvovali v Košiciach už 5. koncert, ako sa vám páči táto šnúra týchto koncertov?

Naozaj už piaty koncert sme absolvovali? Ako sa mi páči koncertná šnúra? Ja som si ju až teraz začal uviedomovať, lebo som rozlietaný, že prvé tri dni šnúry len registrujem, že hrám nejaký iný repertoár. Ten 5. deň je akurát na registrovanie nového repertoára s novými ľudmi, ani nie tak novými pre mňa, ako pre publikum.

Práve o tom je i druhá otázka. Pôsobíte v rôznych kapelách, aj či už ako sólový hráč, alebo doprevádzate, ako napríklad teraz, okrem toho dirigujete orchester, komponujete, čo tu ešte máte...

Aranžujem.

Áno, aranžujete, ešte robíte producenta, čo vám z toho najviac vyhovuje?

Mne vyhovuje práve tento životný štýl. Dnes je taká doba, že sa nemôžem špecializovať len na výrobu kolies, musím robiť kompletne auto aj s motorom i karosériou, takže momentálne sa venovať len hre na nástroj a byť instrumentalistom, to je úplná samovražda, aj finančná, aj to teda nerozvíja tú muzikalitu, ako keď má človek širší záber, ako si vymenovala. Proste, vidieť tú muziku z nadhľadu, potom sa orného lepšie hrá.

Vy ste sa stali známym v 80. rokoch, keď ste pôsobili so skupinou Scat, s Adrianou Bartoňovou.

Od vtedy sa určite mnoho zmenilo. V akých skupinách ste odvtedy pôsobili?

Veľa sa zmenilo. To bolo koncom 80. rokov, keď vznikla skupina Scat s Adrianou. Veľa sa koncertovalo aj v zahraničí, aj sme medzi časom s Adrianou nahrali 3 CDčka. Teraz, možno, s veľkým šťastím nahráme ďalšie. Ja som medzi tým odišiel do Bostonu na 4 roky. Tam som sa venoval škole. Ide? (šikajom)

Hej, ide he, he...

Tam som pochopil, že muzika má mne ešte veľa, čo povedať. Myslím si, že nie len mne. Muzika, to je taký nekonečný pochod. A počas tých 4 rokov, keď som sa naučil tomu rýchlemu reagovaniu v muzike, čo je strašne potrebné, no a to s kým som hral, to naozaj

PRISPEVOK

nechcem menovať, lebo určite zabudnem, ja som hlava zábudlivá. Viem s kým som nehral, tých je trochu menej. Sú tam aj české mená. Ja len dúfam, že ostani také zahraničné kontakty, ktoré si udržiavam, aj keď som zlý udržiavač ohňa, napriek tomu chodím do zahraničia a hrávam tam koncerty. Teda, buď v Nemecku, alebo Rakúsku a je to veľmi príjemné, lebo sa stretnem so spolužiakmi, pokecáme, čo je nového za oceánom, ať. Oni sú z celého sveta, taký internacionálny band.

Pri takých nabitých termínoch stihate mať aj voľný čas? Aké máte záľuby?

Okamžite sadám na bicykel a šprintujem na bicykli do lesa v Malých Karpatách. Robím, čo sa dá - bicyklujem.

Ešte k vašej minulosti. Ako ste sa dostali k hudbe, ku gitare, a tak?

Ja som sa dostal úplne klasickým spôsobom. Videl som gitaristov opretí na ihrisku, na lavčke. Chcel som, aby som hral aspoň tak dobre, ako oni. Netušil som, že... Vrelo to vo mne dosť dlho, netušil som, že to pôjde potom tak rýchlo, a že ma to potom tak zoberie. Tých dní, v ktorých som nedržal gitara v ruke je strašne málo. Oddal som sa tomu od prvého momentu.

Začalo to asi?

Začalo to v 11 rokoch, dosť dávno. A hovorím, pokračuje to s veľmi malými pauzami až dodnes. A ešte snáď, keď môžem nahliadnúť do vášho súkromia. Žijete sám, alebo ste ženatý, prípadne máte priateľku?

Priateľku mám. Nie som ženatý, nemám deti, aspoň teda oficiálne nie...

Neoficiálne?

Myslím, že nie. Ja som slobodný človek. Pri tejto muzike a spúste týchto aktivít sa ani nedá. Okrem toho bicyklovania strašne rád relaxujem. Vtedy vypínam telefón. Mám taku malú chatu, tak tam sa odplazim, tam proste manuálne si kopkám a robím si tam veci, ktoré s muzikou nemajú absolútne nič spoločné.

Ďakujem.

iss/

THE BAND OF JOY

Keď priestory Geska ovládli farby a zviezť zvuky Jazzovej hudby sa rozliali do všetkých kútov, bolo to znamenie, že na pódiu príde The Band Of Joy, ktorý v zložení štyroch konzervatoristov, z ktorých jeden už vyštudoval a jeden má šestnásť rokov a zahrál si s IMT smie a pod jeho palčičkami niečo vzniká perfektný rytmický posádku pod skladby, ale nikdy sa i rozpadá aparátúra, keď už som sa začal takto rozprávať o jednotlivých členoch TBOJ, tak to aj dotiahnem dokonca. Takže o bubeníkovi sme si už povedali smieť už chýba len meno a čiže Daniel Šoltis. Našiel som už aj basáka (ten má už konzervatórium za sebou) Braňo Valanského, ktorého hlavným nástrojom bola v ten osadej deň basa, no jednu skladbu si zahrál s basgitarou. Braňo celý čas vytváral Ep (pozitívna energia) a v pri rozhovore bol najserióznejší, ale o tom potom. Ďalším členom je bratislavčan Oskar Torok ktorý je trúbkar a pri hrani sa pochechtáva. Posledným z tohto kvarteta je klavirista Zsolti Boták, ktorý má veľkú rád latiny a pod (viď rozhovor). TBOJ nám dal vydychnúť len cez nevymätenú prestávku iné sme boli pohitými úžasnymi zvukmi Jazzu, ktor / hrať. Celý koncert bol poskladaný z dielok od renomovaných jazzových hudobníkov a samozrejme z dielok skupiny samotnej. Ku koncu sa atmosféra úplne vygradovala a po dvoch prídavkoch sa začal nový boj, aby som dostal rýchlo štyroch muzikantov dokopy, aby mi odpovedali na mojich pár otázok po dlhom snažení sa mi to podarilo a takto to skončilo:

Najprv by ma zaujímali základné informácie o skupine; kedy a ako ste vznikli a pod..

B: Kedy sme vlastne vznikli?

Z: Mňa tu netreba, mám tu ľudí (stál vo dverách).

B: A ja tu nemám frajerku-chudera?... Kedy sme vlastne vznikli...

O: Bude tomu asi rok.

B: Ale nie.

D: Klavír, klavír!

B: Bude tomu asi pol roka. A základné informácie: všetci sme z konzervatória, tam sme sa aj dali do kopy.

D: Ci beky, tak my sme začali hrať s Zsoltim, hrdam v prvej polke prvého ročníka, keď som ja nastúpil. Potom to išlo do pečele, a potom prišiel Oskar z Bratislavy.

Ako ste sa dostali k jazzu?

B: To je súkromná otázka, ha, ha, ha. Každý jeden nech povie?

O: Tak ja som sa dostal cez (nezachytil som).

D: Ha, ha, ha ty si *.

B: Ja neviem, čo máš z toho rozhovoru.

O: To je pravda, svätá pravda, ha, ha, ha...

B: To ťažko... Samovoľne, jazz má rád človek, ktorý vie improvizovať, to je hlavné o tom- o improvizácii, že proste nie si v líniách klasiky a poslúčať ako barinok, ale vybočujúť z ťaďa a robíš si trošku svoje. Tak to začína, a potom sa k tomu dostaneš, lebo jazz je improvizácia.

Načo myslíte, keď hráte?

D: Na ženy, ne??

O: Ha, ha, ha...

B: Na čo? Na akordy, ha, ha, ha...

B: To ťažko... Samovoľne, jazz má rád človek, ktorý vie improvizovať, to je hlavné o tom- o improvizácii, že proste nie si v líniách klasiky a poslúčať ako barinok, ale vybočujúť z ťaďa a robíš si trošku svoje. Tak to začína, a potom sa k tomu dostaneš, lebo jazz je improvizácia.

Načo myslíte, keď hráte?

D: Na ženy, ne??

O: Ha, ha, ha...

B: Na čo? Na akordy, ha, ha, ha...

B- Braňo Valanský, Z- Zsolti Boták, D- Daniel Šoltis, O- Oskar Torok, X- nezodný chlapík, S- Šoci

Hoci tento rozhovor nepodáva veľa rozumných informácií, veľmi sa mi páčil, pretože bol neformálny a vidieť v ňom, že aj muzikanti sú len ľudia a normálni študenti strednej školy.

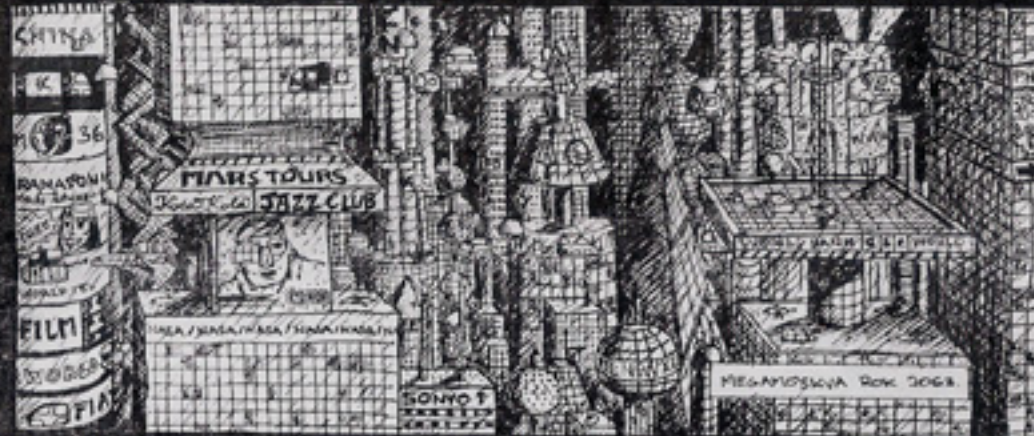
/bos/

OŠKAR TOROK GABARINA,...

ČERNOVÉ NÁLEPTE,...

Rozhovor

Po náhodných stretnutiach v meste som sa s manažérkou dvoch košických rockových skupín Schyzofém a Zvončeky Zuzanou Kristovou dohodol na rozhovore. A tak v jeden teplý večer som prišiel do Sindibádu (arabská krčma oproti Tescu). A pokocali sme. Počas rozhovoru si prisadol i jeden Zuzin grécky priateľ, no a tak som i jemu položil pár otázok.

Zloženie Schyzoféma?

Matej Osiť - to sú spevy a gitara, Štefan Hunga - hlavný spev a basa, Jaro Fagala - bicie a ja Zuzana - manažérka. V čom spočíva práca manažérky?

Práca manažérky spočíva v tom, že vyberám koncerty a vlastne sa starám o médiá. Keď potrebujeme niekam ísť, zpropagovať, keď napríklad sme vydali ten singel, tak sme išli do Kiks rádia. Vlastne v tom spočíva moja práca, že obekávam, vyberám a oni len hrajú. Ale to sa križuje, sem tam aj Maťo pomôže, a tak.

Ja nepoznám vašu skupinu, ani som ju ešte nepočul, ale počul som, že ste viac taká lyrická skupina, na texty zameraná. Je to tak?

Ano, áno je to tak. Väčšinu textov skladá Jaro Fagala. Skladá aj hudbu, ale to sa vlastne donesie na skúšku a tam sa to dorobí. Texty sú vlastne o živote. O tom, čo trápí ľudí, čo by sme chceli... Nie sa to také bezmyšlienkovité texty, ako black metal...

Vznikli sme v roku 1996 na jeseň a pôvodná zostava bola bicie - Peťo Lendel a na basu hral Tomáš Furmaník, no a potom sa to vymenilo.

Vlani sme hrali na Slovák rock campe, tam sme vyhrali cenu za najlepšieho speváka, a potom sme boli v Kiks rádiu s piesňou Spomienka, kde sme boli tuším, že 14 týždňov, z toho 7 na druhom mieste.

Koncerty, koncerty, koncerty... Od kedy sme vznikli, to sú 2 roky, sme odohrali 40 koncertov turné v Košiciach.

Čo pre vás znamená hudba?

Všetko, všetko, všetko, a vlastne chcem povedať, že my hudbu nerobíme preto, aby sme sa ňou živilí, ale preto, že nás baví. Jasné, že keby sme si mali vybrať, že či sa budeme živiť, že budem sedieť pri pohári, alebo hudbou, tak radšej hudbou. Hudbu ja osobne vníмам, tak, že nie len rocková hudba, chlapi sú väčšinou zameraní na rock, ale mne sa napríklad strašne páči arabská hudba, grécka, španielska. Hudba je celok a je vyjadrením určitých emócií, keď má človek náladu na niečo, tak počína to, na čo má chuť. Keď má náladu na niečo pomalé, tak počína niečo pomalé, keď rýchle, tak rýchle. Ale osobne nemám veľmi rada techno a house. A myslím, že v tomto sa zhodnem i s chlapcami. Oni tanečnú hudbu vôbec nemajú radi. Väčšinou počívajú Led Zepelin, Deep Purple, Rolling Stones, a také veci. A ja už aj Tarkana, no a hovorím arabskú hudbu, ACDC, Aerosmiths a Rickiho Martina, to tam daj.

Ja osobne chodím na diskočky, ale hovorím, že tana vymiera zábava, mladi ľudia sa nevedia zabávať. Nechodia na koncerty. Chodia na diskočky, to priznávam, že aj ja chodím, ale zabávajú na tie pravé hodnoty.

Ale málo je takých koncertov?

Málo je, ale počula som, že rocková hudba u nás vôbec nie je, lebo vydavateľa ju nechcú vydávať, lebo sa boja, že to ľudia nebudú kupovať, ale to sa mylíja, lebo keďže tu nie je tá muzika, tak by to ľudia kupovali. Lebo to vidno aj podľa toho, že keď sme robili koncert prišlo 300 ľudí, nie je to nič moc, ale keď si to vezmeš tak, že by sme mali CDčko a by nás poznali všetci... Rocková hudba tu veľmi chýba. A to hovorím ja, ktorá nie som až takým zástancom rockovej hudby, lebo hovorím počívam všetko, čo sa mi páči.

Ako vyzerá také skladanie pesničky?

No tak to by si sa musel Maťo spýtať. Ja si myslím, že on zloží melódiu. Náš bubeník, on je veľmi citlivý človek. V hlave sa mu zrodí text. Potom na skúške, alebo u Maťu a byte zavoláme Števa, lebo on okrem toho, že je s nami v skupine, spieva v divadle - v opere, potom on príde na skúšku a ide...

Čím sa potom živíte, keď si hovorila, že hudbou to nie je?

Ja sa neživím, ja beriem sociálku. Števo spieva v opere, Jaro je momentálne na vojne a Maťo, on, ty neviem, on je teraz nezamestnaný. On chodil na výšku na filozofiu - učiteľský smer mal, ale odišiel. Ale tu sa ťažko žije muzikou, lebo tu sa žije, neviem kto... Lucie, a to ani nie je slovenská skupina, tu ťažko. Keď si vezmeš, že sme hrali koncert a mali sme 80% zo zisku a ešte sme na tom prerobili. Hovorím, sládky propagácia... Tu je problém v ľudoch, jednak slabá propagácia, tým pádom nepríšli ľudia, a tak nebolo veľa zo vstupného. Keď dáš 1000 Sk tomu, tomu, tomu, a tak sa z toho nodá žiť.

Aké máte plány do budúcnosti?

Teraz cez víkend ideme nahráť CDčko a zajtra hráme tu v meste. Nahráme CDčko a Henry Tóth nám bude robiť producenta. Jemu to pošleme a bude z toho CD. Cez leto sa chystám so Zvončekmi do Grécka. A potom sa uvidí. Momentálne to CDčko.

Čo si myslíš o drogách?

O drogách? Ha, ha. Drogy sú svinstvo, ale napríklad s marihuanou súhlasím. Pretože marihuana prišla od Boha, takže to nie je nič zlé. Marihuana to je na všet, nič viac. Keď som bola v Grécku, tam to hľadli len tak. Oni to vedia vychutnať. Ale je to vlastne náhrada niečoho, čo ti chýba. Ale také syntetické svinstvo, ako heroín, tak to nie. Neberiem drogy...

Teraz si prisadol ten spomínaný Grék, a tak som sa aj jeho spýtal. What do you think about drugs?

About drugs? What drugs? Generally? There was hashis - O.K. Something normaly. But drugs like heroin, cocain - very dangerous.

(Sex je fasa droga. Ale to budú čítať aj deti? Tak to tam radšej neďávaj.)

Teraz je aktuálna otázka Kosovo.

Ah, ja súhlasím, súhlasím s NATO. Pretože, ak sa nedá, tak sa nedá. Sice tam trpía nevinní ľudia, ale keď si vezmeš, čo robí Milošević v Kosovo...

Vymysli nejakú otázku, kde by som sa mohla pochváliť.

Mám doma psa. Daj tam hlavne o tom CDčko, že už máme materiál... A nech ľudia chodia na koncerty.

Posledný Jánový deň chceme urobiť koncert ako na rozličku s rokom.

Ako si spomínal na študentské časy?

Veľmi zle. Na základnej ma nikto nemal rád, lebo som bola iná. Na strednej som chodila na priemyslovku, to je jedno na akú, ale škola ja som bola stále iná. Oni boli jak debilni - retardovani - idú si stále, keď som povedala svoj názor, tak ma odpísali, poslali ma do rúti. Pravda povediac ja som v škole viac nebola, ako bola. Škola života, to neznamena, že som proti vzdelaniu, ale všetkým odporúčam vypočuť si pesničku os Wanastovi Vjeci - Škola je kráva a každý pochopi, kto má tuna niečo, že nie proti vzdelaniu, ale ten školský systém tu je zlý. A v rámci Slovenska, by som mala tiež zapáť pripomenok, ale to sa môžeš spýtať aj tu jeho. U nás sú divní ľudia.

What do you think about people here in Slovakia and Slovakia generally?

I can't say that I like Slovakia. Because we have so many problems, we are foreigners and we have so many problems with Slovak people they don't like us. I don't know why. But we study here, nothing more.

Why do you study here?

Because in Greece it is very difficult to study on university. And my father wants me to study here, because here are not so many places to go outside - good for studying. In Greece all time on disco.

Are priznaj sa. Ani tu nechodi do školy.

What about rock concert in Greece? There are too many. There are lot of groups. Greek people are very fanatic to the rock music. So we have lot of groups. Like Ozzy Osbourne, Metalica and this groups.

What kind of music do you like?

Everything. But I prefer house.

House? You said rock before.

O.K. I like the rock, but if I want to dance - house.

Raz, keď som bola v Grécku som bola v jednom klube, a tam bol taký koncert, kde som si zahrala i na bubnoch. Bolo tam strašne veľa ľudí od 5 ročných všetko až po 80.

Tu je to neporovnateľné. Veľa ľudí sedí na riti.

V lete ideme hrať do Grécka.

Potom sa chvilu rozprávali o tom koncerte v Grécku, lebo ten koncert im má vybrať ten Grék...

V akom jazyku tam budete spievať?

Keď to bude nutné, tak v Angličtine, ale keď nie tak v Slovenčine, ale to nie je problém. So Zvončekmi som sa sice rozšla, lebo sme sa nejakú nezhodli, ale včera za mnou chlapi prišli a už je to v pohode.

How many skins do you have here in Kosice?

I don't know. We have also some in our school.

You have in your school skinheads? Really? One time I was in Bratislava. I want to go to embassy. In this day there was meeting of skinheads from all of Slovakia. I was meet one of my friends - Greek. And all the time we had to do like this (rozumej: stále sme sa museli obzerat' a báť sa). All the time. Before one year they killed two Arabs in Prague. And this year they killed one from Africa.

Strašne veci. Oni nevedia prečo i'a nenávidia. Kao sa Slovákovi narodil. Človekom nezomrie.

If we have also skins in Greece, but exactly different. For example, when you are coming to Greece, they wouldn't do to you anything. They are for politic things, nothing more.

Potom som mu vysvetli, kde chodím do školy. Navrhli mi, že by prišli na našu školu, aby sme s nimi pokračovali. Grék sa vypytoval na dievčatá. What is for you beautiful girl?

Blue eyes, blond... But when they see we are foreigners they don't come. I don't know why. They afraid us?

Zmysel života?

Láska, práca, priatelia. Znie to možno infantálne, ale keď si to tak vezmeš, všetko sa točí okolo toho.

Vďaka.

/bas/

SÁNKOVAČKA

Jedného krásneho štvrtku o 16.00 som sa rozhodla risknúť výlet s časťou sestry. Pravdepodobne som vtedy mala zatmenie mozgu, ale to je teraz vedľajšie. Naobliekala som sa, vyložila sane na chrbát a hor sa na kopec. Kopec sa nachádzal na Podhradovej, takže som najprv musela prejsť cestu autobusom. Najhoršie bolo vystupovanie a nastupovanie so sanami (na Mieri som prestupovala na 16-ku). Schody a tiež v prostriedku dveri to značne sťažovali. Ľudia na miňa pozerali dosť ťudne, a tak som im to vrátila. Keď som po hodinu po dohodnutom čase dorazila na miesto, nebola nás tam ani polovica. Po chvíli nezáživného čakania na ostatných, sme sa rozhodli skisnúť kopec tesne pri zastávke. Reálne stretnutie s telefónnou buďkou alebo sa štyroch pripadne 6 kolešoch sa pohybujúcim dopravným prostriedkom zvýšilo náladu. Nanešťastie sa nikomu nič nestalo. Onedlho nás to omrzelo, a tak vzduchom začali lietat snehové vločky zoskupené do guľi s priemerom 10 cm.

Keď bol dosiahnutý pľný počet (Tudí), vybrali sme sa na cieľový kopec. To, že bola tma, nikomu neprekážalo a veselo sme sa začali spúšťať. Pár pádov sa samozrejme vyskytlo (najťažšie sme tu mal posledný, ktorého sme väčšinou v prvej polovici cesty stratili) a jeden podarovaný náraz do krčnca. Ako poriadna sánkovačka, aj táto sa skončila vyvíšaním v snehu. Po dosť ošetrovom premočení všetkých vecí sme sa vrátili domov.

Keďže prvá sánkovačka dopadla dobre, rozhodla som sa to opäť (druhé zatmenie) risknúť v pondelok cez potročné prázdniny. Tentoraz však ráno za denného svetla (možno je ten krkko usilovný). Väčšina členov posádky dorazila s najviac polhodinovým meškáním, a preto sme sa dosť rýchlo dostali na kopec. Noví členovia boli počas cesty dokonale oboznámení s podmienkami. Prvá jazda prebehla bez problémov. Po druhej zostala ležať na zemi jedna semenovaná osoba. Tretiu jazdu sme sa rozhodli skisnúť z vyššej výšky. Vraj, aby sme išli dlhšie. Prvý pár sani sa spustil a na rade som bola ja so svojou spolusediacou. Odhodlané som si sadla dopredu a s úmyslom "riadit", som spustila sane. Neviem ako, ale naše sane nabrali dosť vysokú rýchlosť. Jedine, čo som si uvedomovala, bola neschopnosť vrátiť sa do pôvodného smeru a krik mojej spolusediacej: „Brdil! Dofaval! Pozor! Krik!“. Posledné, čo som videla, boli predchádzajúce dve sane, ktoré zastali v prvej tretine cesty a hrozivo vyzrajúci krik príznačne pred našimi sanami. Po prudkom náraze som cítila silné treškanie v hlave a zvláštny pocit v nohe. Neškrô som ho definovala ako bolesť. Mojej spolusediacej sa nestalo nič, a tak som mala výsadné právo sadnúť si na sane. Po chvíli som sa spamätala a pozrela som sa, ako sú na tom posledné štvrté sane. V tom momente som ich videla „ležeť“, tak isto so silnou schylikou, pardoem výchylkou, do pravej strany. Strachom mi zovrelo hrdlo a napriek zranenej pravej nohe som sa neuveriteľne rýchlo dostala do bezpečnej oblasti. To však vôbec nebolo potrebné, keďže týmto saniam sa do cesty priplietol tiež nejaký krik a vysypali sa v bezpečnej vzdialenosti niekoľkých metrov. Nasledujúcich dvadsať minút sme strávili ležaním, sedením a obdivovaním zranení ostatných. Veľkým problémom sa stal môj transport dole, keďže sice som sa mohla na nohu ako-tak postaviť, ale zliesť strmý kopec som naozaj nebola schopná. Nakoniec sa mi to za pomoci 2 kolegov z LMD podarilo. Rovnako k autobusovej zastávke som zvládla iba s malou pomocou. Spolu s jednou nemenovanou osobou (tou istou) sme zvládli cestu domov. Výsledkom tejto sánkovačky okrem jednej prasknutej kosti nad mojím pravým členkom, poškriabaným včram, modrínám boli aj štyri zlomené alebo inak poškodené sane.

Nasledujúce 3 týždne som prežila skákaním na jednej nohe a sedením doma. Potom 2 týždne utenim sa chodiť. Po 5 týždňoch som sa konečne dostala do školy. Dennodenné narážky typu „nejdeš sa sánkovať?“, „čože máš zlomenú aj druhú nohu?“, „ktože nola to bola?“, „nekrivíš trochu?“, som sa naučila ignorovať. Môj život sa postupne vracia do zbehnutých kolíj.

...to bola verzia nádej, nie veľmi chodiacej kolegynne šmadi, alebo v takom nejakom páde podstatných mien. Tá prvá verzia však spomína aj to, že šmudia požila pred jazdou silné amfetamíny, a zapila ich fľašou ginu na ex. to sa potom sečudujte, že bola veľkým kandidátom do zmlčaného volejbalového družstva telesne postihnutých a drogov závislých

/skol/

5 MINUT

Veľmi malá časová jednotka na to, aby sa stihla pomiriť skvelá chuť novej žuvačky bez cukru. Malý usok hodín, za ktorý stiahne malá cigaretku, či si utryje zuby. Doteraz nejakých päť minút nebralo nejakú podstatnú úlohu, v podstate pre mňa ľudstvo úlohu nebrá čas, pretože nepotrebuje vedieť, o koľko som zistoval a koľko výjed z toho porovnateľne tanila do toho porovnateľne svetla. Avšak mnoho faktorov zohráva úlohu v epizóde, či epizódoch, v ktorých som si obľúbil i ktorýkoľvek dvojitými sekundový usok časopriemoru. Ktois totiž posadol vyučovanie v našej drabej škole o päť minút dopredu, čím narušil môj, dobrých päťdesiat rokov zaužívaný harmonogram, na ktorého konci bol môj pobyt na zastávke MHD a následný nástup do mruo šarovaného autobusu.

Avšak päť minút v škole mi urobilo námy škrt cez rozpočet. Keďže som stihal vyučovanie na sekundov preme, tak po upravení vyučovania som ho nestihal presne päť minút. Z toho vyplýva, že som si musel objednať skoršie vydanie mojej obľúbenej linky. Avšak tá išla o dobrých desať minút skôr, čím som svoj harmonogram musel skrútiť a takú istú hodinu, pretože posťvať ho, by som nezvládol ani fyzicky ani psychicky. Prve dva mesiace mi kamuflovanie nespokojnosti išlo dobre, až na ten rapídne narastajúci počet meškání. Najprv som súperil so spolužiakmi, ešte dlho potom mi bola v päťkách dievčina, ktorá oslavuje meniny dvakrát do roka, tak ako ja, ale potom som už s jasným náskokom viedol ligeviu tabuľku... až nezastihla výšta moc a z mojej pozície ma sorovni spôsobom kontamovala a pokročila odobratím registračného preskazu navše, nepodstatne. Nepochem teraz nikoho kritizovať, lebo všetky zainteresované strany sa s problémom vysporiadali a dnes je už všetko relatívne zatuhnuté, ja len však chcem upozorniť všetkých, ktorí si nevážia čas, že každá sekunda je draha.

JEDLO

Nyet máj dobre jedlo. To je názor podľa mája drvinej väčšiny ľudí i zvierat. Ja a on sme sa rozhodli viac sprostrokovovať pomocou tejto rubriky niektoré pohobmatvá s jedlom, tzv. jedláne. kde sa dá najesť nielen za šnak listy.

Začnem hneď najznámejšou predajňou a posediarkou pri jedle. Každý z nás ju pozná a i ten najväčší laik v oblasti

očeravenia by tam tražil. Snad' jediná, nie reštauracia na Hlavnej - Bageteria, pred časom Tatraburger. Jedlo: je tu veľký výber príloh do bagety či bageta samotná, rôzne keláče, tabuľky, príložky, a iné napodobeniny sladkého pečiva. Vzdru je otvorená teplota kuchyňa, kde dostan' od hranolkou, po kurča skoro nič. Je chvilkyhodné, že sa tu zavadené aj zeleninové šaláty, čo uvitajú najmä vegetariáni, ale čo chrbta, je ovocie.

Nápoje: dostanete čapované, bublinkované, príjemne chladené vydatky, napojového priemyslu ako kolu, Sprite, Fantu a kto vie čo ešte, ale: nie je tu Bonaqua, koľko ani Vinea, a kola sa nepočítajú na Pepsi, či Coca. Dostanete dosť zvláštnej chuti čaj i kávu, ale predsa chýba najpopulárnejšia pramenitá voda z vodovodu.

Prostredie: priestory sú veľké, to sa nedá prehliadnuť. Útulné miestko, kde sa dá v piatok po večer spíchať samovražda. V zime príjemné, v lete neznesiteľne teplo vychádzajúce z miestnosti, kde sa pebu bagety. Stoly i na stojáka i na sedenie. Východne pre Tudí, ktorí sa chcú zbaviť svojich partnerov, sú dva výčelody.

Obsluha: stojte v rade, niekedy aj kratšie ako hodinu, treba však priznať, že stól ku ktorému si sadáte, je vždy čistý. Ešte pripomeniem pre chlapcov bez záväzkov: Na konci pracovnej doby to tam celé dáva dohromady jedna štachovita študníka, ktorá vie narábať zručne i metlou i jazykom, takže máte vždy pocit, že sa tam už nikdy nevrátite. Otvorené je každý deň do desiatej.

Ceny: na študentské vrecko primastné. Za malú bagetu dáte dvadsaťpäť, za veľkú štyridsaťpäť slovenským, čím ďalej, tým viac biednejších korún. Za veľkú kola dáte tridsať a za koláč priemerne tridsať korún. Čo sa týka teplej kuchyne, tak za stovčkové sa tam nepodjedúte.

Celkové hodnotenie: buď ako v škole. Bageterii dávam 2 minus.

Kiosk pri kine Úsmev

Hodnotenie bude trochu povofajšie, lebo toto je moja srdcová záležitosť.

Jedlo: hot - dog, kukurica, sladkosti, ale najmä hamburger, ktorý vám nevystačí za najbližší roh.

Za tridsať korún zaženiete hlad za pomoci vždy čerstvej zeme, šťavnateho, i keď neviem z akého zvierat'a, mäska a prílohy, ktorá vám ponúka: horčicu, kečup, cibuľu, šalamádu, uhorky, kukuricu, šampióny, syv, tatarku a ďalej si už nespomeniem, lebo je veľa hodín.

Nápoje: za šesťdesať korún tu kúpite polliter všetkého, ale nie Vinea (má veľmi slabú distribúciu).

Prostredie: v uličke, kde parkujú taxiky, viac to nepotrebuje komentár.

Obsluha: i keď mieľdý stojí v rade aj dvadsať minút tam nevrátite. Švitzný ujo a pružná teta sa postarajú o pohodlie vašich ústrojenstiev.

Ceny: srdiečko, každého, na ľahké drogy šetriaceho študenta zapleši, za päťdesať korún nebudete chcieť ani tie najviac pocukované šišky od babičky.

Celkové hodnotenie: Ak by šlo len o ten hamburger, tak neváham, ale Kiosk pri kine Úsmev dostáva dvejkú.

DISKO

Niečo z obalu (pre seba: z etikety). Nové a lepšie: DISKO súšenky / šokoládovou / vanilkovou / kokosovou / kakaovo-šokoládovou náplňou. Pečuú blbosti, pretože táto pochutina na jeden gig je tu odepamini, od kedy sa ľudia na PC pažia, odkedy sa Vianoce v decembri. A s tou chuťou, že je lepšia, než nesláham, pretože DISKO keky sú dosť sexy a nikdy neboli zlé, priam povedať by som, že vždy boli vynikajúce, i keď čas na vychutnávajúce som pri svojich zverbiach, žurkách, s Tetisom nemal. Hovorím, že je to čisto prírodný produkt, zbieraný v Ukrajinských Alpách zo stromov bobab, by bolo len trapiť nosením nábytku k stálarom. Avšak pre naše milé spolužičky a pani profesorky, treba uviesť, že sto gramov tohto bobšieho daru má zamedzovať ch 1840k/4439kcal, pričom celé balenie má hmotnosť 175 gramov.

K steganu „Disko, to nikdy nešiel šim, by som povedal, že som sedemkrát koliesok skonzumoval v dobrom čase - 67 sekúnd. Pre tých športovivých, školov a Židov ešte poviem, že cena sa pohybuje od 13 do 14 korún.

NIE JE TITUL AKO TITUL

Teraz už neviem v ktorých dňoch ktorého mesiaca, ale viem ktorého roku sa na Studenom študíne uskutočnila veľká párty pod názvom Fínale Wenextralgie. Niektorí sa zasmejú nad názvom, ale ten je v poriadku. V poriadku nebolo akurát to, čo sa udialo pred touto slávnosťou, leť trener, iného beháča tme E.B. sa vyslovil, že jeho zverenci sa z prvého repalarného titulu budú tešiť vo vychodoslovenskej metropole. Niektorí sa pousmiali, avšak mnohí prítakali jeho slovom. Ako bola pravda. Bielasy tam zostavený zo starých harcovníkov neprešiel cez ešte starších harcovníkov Kolie a utrel si popuľu striebornými medailami.

Tu však prichádzame ku koreňu toho krútky. V Koliciach bola výborná rodina.

atmosféra, ktorú vytvoril dvojnasobný počet fanúšikov, ako bola kapacita študíne Šampanské, pesný mešťak i fľaše bichali radovánkam nebolo konce-kraja a malokomu sa podarilo udržať slzy H'asta Obyata, bocky, prebrádenie sa na ľad, naháňanie brdnov, skandovanie protislovanostických hesiel ašd. Tu by som sa zastavil a povedal, že ja nie som divák, či priaznivec, ale fanúšik.

Divák, či priaznivec je objektívny obdivovateľ športu, pričom fanúšik je subjektívny, fanatický privrženec klubu. Prečítajme ďalej. Na ľad prichádza výšite menovaný E.B. a načo neustále hovoriť do mikrofonu a v tomto momente som prestal plakať od radosti a začal som plakať od žiaľu. Tisícik fanúšikov, ktorí dva roky kričú nechajte vtraziť na adresu E.B. sa zrazu premenil na masu divákov, ktorí športovo povzbudili Slovan. Prekonali som v tej chvíli mätku, pretože odpor a nenávisť voči Slovanu mi prudi v žilach a menenci sa dav z fanúšikov na divákov mi ťahal srdce. Možno si poverím, čo je to za hápatosť odsudzovať športový hlboký ferov, či obcovania, ale musím priznať, že za pár sekúnd zmenil názor na dievka, ktorého sme vždy chceli stretnúť a mať pri sebe nadmierne množstvo munice a tapych predmetov, je priaznivcom prekvapujúci.

/rip/

TENKÁ ČERVENÁ LINIE

Keď som niekedy povedal o nejakom filme, že lepší už ani nemôže byť, myšlien som sa, pretože po vzhliadnutí *Thin Red Line* som pred všetký ostatnými postavil tento. Na prvý pohľad by sa zdalo, že vojnový film nemôže byť bolšie ako dobrý, ale tento film s perfektnými náhľadmi a s filozofickými otázkami o zle, dobre, láske, nerušení, živote, smrti, vojne, živote

domorodcov, prírody a mnohých iných veciach sa ani nedá zaradiť do štandardného vojnového filmu, pretože bojové scény sú použité len do tej miery, akú považoval režisér za nutné, pretože prosa len to bol film o vojne (o Guadalcanale). Avšak hlavná sila je vo vyobrazení ľudí vo vojne a o ľuďoch domorodých a o existencii dvoch svetov. Toto náhľad, plno problémov a konfliktov a sveta, kde sú ľudia spáti s prírodou a sú šťastní, pretože sa majú navzájom radi a žijú ako tvár jednej veľkej duše, ktorej sme možno súčasťou všetci ľudia na zemi, a napriek tomu sa zabijame a nezrábame a nevieme, odkiaľ sa táto nenávisť berie, hoci takisto nevieme odkiaľ sa berie láska, každý si však z týchto dvoch vecí vyberie. A náš svet si vybral to prvé. A už neverí na svet, ktorý by bol postavený na láske.

Film sa začína na jednom z ostrovov v Tichomorí, na ktorom sa skrýva vojak, ktorý utiekol z armády a žije medzi domorodcami, ktorých život v tesnej blízkosti prírody nás vnuť do filmu. Celý film je nastáknutý výbornou hudbou, ktorá je tak perfektné zosúlada so scénami, že si ju človek ani neuvedomuje.

Vrátime sa však k deju. Takže ako som už spomenul toho vojaka. Jedného dňa ho tam najde americká armáda, ktorá ho samozrejme vezme. Jeho kapitán mu však vyberá, že nepôjde pred súd, ale pôjde bojovať.

Potom sme zavedení medzi vojakov pripravujúcich sa na vylodenie na ostrov, na ktorom ich čaká boj s Japoncami o strategické letisko. Atmosféra na lodi, kde vojaci môžu len počítať minuty, ktoré sú im dopriate na "pokojný" život, je perfektné zobrazená. Film

sa až do konca neupína na nejaké hlavné postavy. Do deja vstupujú a vystupujú postavy tak excelentne a každá prináša nový rozmer a žiadna tam nie je navyše a všetky dokopy so svojimi scénami a vnútornými monológmi, ktorých každé slovo naskytá ohromné množstvo významov a podnetov na rozmyšľanie, na ktoré mácie akurát čas, ktorý dával režisér medzi veti, vytvárajú ohromný celok.

Vylodenie prebieha bez akýchkoľvek strát a nastáva ohromná časť kým vojaci prechádzajú do vnútorzemia cez rozmanitú prírodu a ako protipól tejto krásy prírody sa im do mysle zarezáva napätie a strach. Medzi týmito vojakmi je už aj spomínaný vojak, ktorého chytia na ostrove a on (pre mňa bol najvýraznejšou postavou) sa snaží preniknúť do tajov zmyslu života i v tejto atmosfére sa strávil brať život s chuťou a s nejakým vnútorným pokojom.

Po tejto časti nastáva časť bojov pešti gaľmetným hniezdom a tu prichádza obraz vojny uprostred raja na zemi. Zobrazenie bojov a smrti sú realistické a ukazujú šialenstvo, bezvýznamnosť, bezmocnosť a mnoho negatív vojny, ktorá sa berie z nášho sveta a z problémov, ktoré sme si zvolili. Čoým dejom máme možnosť sledovať osudy rôznych ľudí v tomto boji. Je tu mnoho postáv vykreslených do detailov i ako epizódové postavy, ktoré sú však tiež ľuďmi a nie len prázdnyimi tvármi. Za spomenutie stojí veľmič celého pluku, ktorý hovorí o tom, že na túto vojnu čakal veľa rokov počas ktorých sa musel pečať do zadku vysokým hodnostárom. Avšak viackrát sú dialógy preplesané-rezmyšľaním postáv,

kde všade rozdiel medzi tým, čo hovoria a tým, čo si myslia, takou ukážkovou situáciou bolo, keď jeden z vojakov zabil svoju prvú obeť a v duchu si hovoril, že spravil tu najhoršiu vec na svete, no oznamoval to ostatným s odúverením ako poľovník, ktorý skoli svoju korisť.

Po dobití bunkrov nasleduje postup k hlavnému cieľu a tu sú už

ukázaní aj japonskí vojaci a ich podobné správanie americkým vojakom, kde každý verí, že on bojuje za pravdu.

Postup armády je nešťastný a vyhladzuje japonské tábory, a to všetko v domove ľudí, ktorí žijú z lásky. Jeden z vojakov si spomína na svoju priateľku, na nádherné chvíle lásky, ktoré s ňou strávil, a ktoré mu pomáhajú zvládať toto šialenstvo, no po dobití letiska dostane od nej list, že si našla nového. Takéto rôzne osudy vystupujú z filmu, aby nám ukázali do detailov autorovu víziu. Ku koncu filmu umiera vojak, ktorý nás viedol do filmu a odchádza do sveta lásky, ktorý mu celý čas prechádzal v hlave, pričom zachraňuje celý oddiel za cenu svojho života.

Ako si celý film skončil a všetky rozmery tohto filmu, si choďte pozrieť sami, stojí to vážne za to, lebo takýto film sa len tak nevidí.

NOC NA ZEMI

Filmový klub CINEFIL, 20. apríla (Utorok), Košice 18:30, Los Angeles 11:30, New York 14:30, Paríž 18:30, Rim 18:30, Helsinki 19:30. Vidím zelený svet s červenou hlavou a hneď v ňom spoznávam Miša, ktorý sa ku mne blíži, aby sme si pozreli film *NOC NA ZEMI* od amerického undergroundového režiséra Jima Jarmusha. Začal sa film a hneď som pohličky vynikajúcou hudbou, ktorá po celý film neustále korešponduje s obrazom a je úžasne alternatívna a iná a prosté geniálna. Kamera sa približuje k našej matičke Zemi nezdravým spôsobom - kalíše sa z boku nabek ako plávajúca loď na vode. Príde až k zemi a po prechode atmosférou letí nad povrchom glóbusu, až kým neskončí tihľky. Objaví sa päť hodín ukazujúcich čas v Los Angeles, New Yorku, Paríži, Ríme a Helsinkách a s týmito piatimi hodinami sa spája i hudba, ktorá sa ozve z každým, keď sa ukážu tieto hodiny. Postavy sa kamera približuje na prvé hodiny, nastáva plynný stih a dostávame sa na obežnú dráhu glóbusu a pomaly do Los Angeles. V teku hudby vidíme zbierky na mesto, na slávne i zastrebené zrkutia. Je noc. Tento postup je veľmi podotbný pre všetkých päť poviedok v každom zo spomínaných miest. Všetky sa odohrávajú cez jednu noc na Zemi, a všetky sa začínajú v tu istú dobu, čiže po konci každej poviedky a zbierke na hodiny sa všetky hodiny posunú naspäť na pôvodný čas, len kamera sa približuje k hodinám nasledujúcej poviedky. Každá rozpráva príbeh taxikára a jeho zákazníka, a keď ste mali možnosť počuť, alebo čítať niečo o tomto filme, určite už viete, že každá z poviedok je natočená podľa miestneho štýlu a každá sa snaží vytvoriť miestnu atmosféru a ľudí. Každý príbeh je i v miestnej reči. V každej je sledovanie určitého myšlienka, ktorá však nie je dominantná, viacmenej je len ako ťahák základ, na ktorom režisér postavil danú poviedku. Prvé štyri sa viac menej komické (najviac New York). A v Helsinskej poviedke je pointa viac menej depresívna, ale aj tak pôsobí odľahčene a nájsť sa aj tu komické situácie, a tiež nie hoci aké, ale inteligentné a zo života, nie je to uselý a bláznivý humor, aký máme možnosť vidieť na obrazovkách Markizy v super komédiách na večernú rodinnú sieť pri obrazovkách. Tento film vo mne zanechal veľmi príjemné pocity a vytvára, aj napriek ukázaním aj smutných situácií, optimistickú náladu. Keď sme odchádzali spolu s Mišom, naše slová zneli asi takto: "Driv! Perfektné! Nemalo to chybať! Driv! Driv!... Driv! Hej!... Driv!..."

(BOS)

Z ľava do prava: Los Angeles, New York, Paríž, Rim, Helsinki.

ナイト・オン・サ・フラネット

V ľavo-pláži, dole Jim Jarmush

GUMMO

(Upravený text z internetovej stránky
www.film.com/gummo/)

Harmony Korine (23) debat je filmom, ktorý zochucuje a vymiera sa z akýchkoľvek prežitkov a hraníc.

Harmony Korine vyrástol v Tennessee, ale keďže sa mu tam nepáči po vyštudovaní strednej školy odletel do New Yorku žiť so svojou starou mamou. Ako sám hovorí: "Moja myseľ sa vyvíjala rýchlejšie, ale vyzeral som ako malý chlapec do mojich 16-tich rokov.

Jedného dňa, keď fotil v parku streľbu Larry Clarka, s ktorým sa začal baviť o filme a skončilo to tak, že mu Harmony napísal scenár ku kontroverznému filmu KIDS. Potom odišiel do Kalifornie, kde sa stretol s agentom Cary Woodsonom, keď ho prvýkrát videl, neveril, že je to on, lebo Harmony vyzeral veľmi mládo. Dohodli sa na, že Cary bude producentom.

Harmonyho otec bol veľmi milo danda a jeho matka sa tiež niekedy vypravila, ale Harmony vidi, že neboli zlí, lebo keď otec prišiel domov, donesol peniaze a darčeky, a to bolo pekné. Keď sa Harmony pýtal svojho otca, čo robí, nepovedal mu. A bolo viac vecí, ktoré nevedel, a tak poprosil svoju mamu, aby mu poslala jeho rodový list, aby si overil niektoré veci. Zistil, že otec predtým bol kočíarom, no Harmony ho nikdy nevidel s kočíaromami a nikdy ho nepočul hovoriť o nich. Rodičia mu dovolať robí, čo chce, a tak sa cítil samostatný.

Jeho život ovplyvnil film ako: Fassbinder's Godard's a The night of the hunter od Charlesa Laughtona (1955). Jeho otec mal veľmi rád filmy a keď bol s Harmonyom, veľa sa nerozpívali, ale chodili spolu do kina. Keď iné deti boli doma a neboli si domáce filmy, Harmony so svojím otcom chodil aj trikrát za deň do kina. Jeho najobľúbenejším filmom je: Even dwarf starlet started small (1968). Keď videl dievča kričiacu v jaskyni a ukríňovanú opicu, rozhodol sa, že bude robiť filmy. Nikdy neurostaval žiadnu filmovú školu a hovorí: "Všetci boháč, ktorí sa chcú stať doktormi, alebo právnikmi teraz chcú robiť filmy, ale nega malé životné skúsenosti a robia na nie filmy a idú do Hollywoodu za ľuďmi, ktorí financujú ich filmy a to sa takí isti chlapci ako oni. Filmy, aké sú teraz, sú na hovno, a tak som na ne prestal chodiť pred dvoma rokmi. Nikdy som nechcel ľudom rozprávať príbehy. Čítal som knihy, kde boli situácie, ku ktorým som mal vzťah, ale stále to nebol môj príbeh. A tak jedným spôsob, ako porozprávať môj príbeh bolo napísať o ňom. Písanie je perfektná vec. Môžete robiť filmy, písať knihy, tancovať balet, spievať v opere, ale všetko je súčasťou jednej vize."

Gummo je, ako sám autor hovorí, novým pohľadom, novým spôsobom počúvania filmov. Všetko, o čo sa autor zaujímal, bolo zobrazenie scény a filmu samotný zápletky, ani nejaký určitý dej (ani začiatok, stred a koniec), lebo Harmony si myslí, že ani život niečo veľa nemá. V 1974 bolo v Xenii v Ohii tornádo a Harmony chcel ukázať ľudí, ktorí tam žijú po tejto katastrofe. "Počas som o jedno chlapčisko, ktorého tornádo zdrvilo aj s bicyklom, poprevracalo, odnieslo 50 mil a jeho jediné zranenie bolo, že mal poškriabané čelo.

Myslím, že som mal šťastie, že som natrafil na takých agentov, a producentov, čo pochopili, že nechcem mať nič s ich svetom. Keby som bol niekto inak, zmáčkali by moju viziu filmu, dal by som od toho ruky preč. Zaujímavé je, že sa mi podarilo natočiť Gumma ako čistú viziu, ktorá nebola dotknutá od mojej mládosť a je niečím novým "aesthetickým". Je to zážitok, že Gummo existuje v súčasnej klíme."

Vo filme je množstvo detailov, ktoré si človek na prvýkrát nevsimá, ako na príklad v scéne, kde sa jeden chlapec kúpe a spadne mu zokoholovaná tyčinka do špinavej vody, pričom sa napcháva špagetami, ktoré zapája akýmsi ružovým koktailom a ľuďka veľa je so sebou nakupený pečení slanina. "Je to veľká zábava, všetko, čo som chcel vidieť ja, bola pečení slanina nakupená na stene, pretože veľa filmov toto nerobí."

Harmony vyrástal v Nashville, a tak pozrel okolie. Jedného dňa našiel v jednom dome ľudské rameno v obličke na podlahe. V týchto domoch žili ľudia z úplného dna spoločnosti. Prípadom sa pripomínajú potkanov. Pri natáčaní museli tímu zobrať bielu plášte a všetci rozprávali len o tom ako je tam špina, smrad, a že je tam strašne veľa chrobákov. Harmony ich pokladal za "paničky" a spolu s jedným členom natáčacieho tímu (Jean Yvesom) sa oblički len do kraťasov, aby ostatných provokovali. "Neviem, ako pracujú ani režiséri, ja som chcel vytvoriť druh ultrachotického prostredia, kde sa veci praxe dejú a sú natáčané. Jedného dňa mi producent oznámil, že spoločnosť horí, že odišle od projektu, lebo používam príliš veľa materiálu. Jean Yves mi jedna večer povedal: Fuck these guys! We will fire everyone. It will be me, you a fucking lightbulb, and the soundman (v angličtine to znie lepšie). Bolo to také punkové. Bol som tým celý nabýť a cítil som, že nemôžem strátiť."

Jean Yves dával do filmu tiež veľa a v posledný deň natáčania mal jednú z najzaujímavejších scén. Bola to scéna, kde sa v kuchyni pečú chleby muži a ostatní ich pozbadajú, a potom provokujú potazene. Harmony napísal túto scénu, no niektorí herci prvé vyšli z väzenia v ten deň. Harmony cítil, že v tejto scéne sa veľa budiť, ale nie ak sa on na nich bude pozerať. A tak sa dohodol s Jeanom, že Jean bude sám s tými ľuďmi a jednou kamerou. "Zavrhol som všetky dvere a vypol všetky

monitory, takže som nevedel, čo sa tam deje. Len som im pred tým povedal, nech vyhodia chladničku z okna, alebo vykopnú dvere. Bola tam nájsná atmosféra. Bola tam i tehotná žena, naháňala to strach. Keď som to potom videl, bol som unesený, lebo Jean zachytil, také perfektné scény (scéna, kde nastáva ticho a nikto nevie čo robiť ďalej), bola to nádhra. Viacerí v tej scéne boli rodičia detí vo filme, takže vyšlo výbere.

Myslím, že mladí ľudia iné cítia, a že pochopia môj film, ale ak niekto povie, že som hlasom nejakej generácie, nemôžem s ním súhlasiť, som hlasom Harmonyho."

BOSPOSTREH O GUMMOVI

"Xenia, Ohio. Pred pár rokmi zasiahlo toto miesto tornádo. Zabilo ľudí na okolo... Domy boli rozbité a mohli sa vidieť šperky visiace na koncoch stromy... Videl som dievča letiace po oblohe a pozrel som sa jej pod suknu."

Týmto pár slovami sa začína film Gummo, ktorý bez zápletky, bez dobrých a zlých postáv naskytá až dokumentárny obraz miesta v Amerike, ktoré je zasiahnuté tornádom a žijú tam ľudia v špire, v beznádeji, bez lásky. Film nemá hlavné postavy, no väčšinou ukazuje biele deti, ktoré vyrastajú v tomto prostredí, ich detsku myseľ v tejto špire, agresiu, zmltenosť a snahu prežiť. Najviac scény patrí dvom kamarátom Solomonovi a Tummlerovi, ktorí spolu jazdia na bicykloch, pija malinový koktail, fotujú a lovia túlavé mačky do miestnej reštaurácie. Ďalej sledujeme scény, kde si náš ročné sestry lepia na bradavky lepšiu pásku, a potom ju strhávajú, aby ich mali väčšie. Ďalšou postavou je chudý, polonahý chlapec s ružovými, plyšovými ušami chodiaci po okolí ako duch so svojím skejboardom. Je tu ešte veľa nechutných scén, ale na ukážku by to malo stačiť. Zahral si aj režisér, a to v scéne, kde hrá opitého muža, ktorý chce od černošského trpaslika, aby ho objal, lebo potrebuje ľudské teplo a rozpráva mu ako ho mama týrala. Gummo je nový druh filmu, bez iluzií poskytajúci divákovi srovná vizuálnu rešiseru. Najviac asi zarazí otáčka, či sú to herci, alebo ezajstní ľudia. Jedna z postáv počas filmu povie: "Život je nádherný... Navoz je."

OBSADENIE

Nick Sutton (Tummler, 17)

"Videl som Sally Jesse Raphaelého My child died from sniffing paint, a tam som uvidel Nicka. Spýtali sa ho čo s tebou bude o pár rokov? a on na to: Asi budem mŕtv. A tak som ho obsadil.

Jacob Reynolds (Solomon, 13)

"Jeho sem tiež videl v pár filmoch a má neveriteľnú tvár." Hral vo filmoch ako The road to Wellville a Life with Mikey. Jacob je vzorný študent, ktorý sa pectivo pripravoval do školy pomedzi natáčanie. Hrá na trúbku, jazdí a hrá futbal. Takisto rád číta. Medzi jeho najobľúbenejšie knihy patrí: The Hobbit a The chronicles of Narnia.

Jacob Sewell (Bunny boy, 14), Darby Daughy (Darby, 10), Chloe Sevigny (Dot, návrhárka kostýmov), Carisa Barot (Helen), Linda Mase (Solomonova mama), Max Perlich (Cole) - Harmony Korine (scénar a réžie), Cary Woods (producent), Jean Yves Escoffier (kamar), Christopher Tellefsen (strih), Dave Doernberg (dirigér), Randall Poster (hudba - od Hoosier Hotshots po Madonna (Like a prayer), od tradičných detských pesničiek (My little rooster) po death metal (Sleep), Fine line features (spoločnosť, ktorá zastreňuje tento film)

SVOJRAZ NÁRODNÉHO LOVU

Jeden mladý Fin sa vyberie do Ruska, aby na vlastnú kožu zažil "svojráz ruského lovú". Prichádza s predstavou honu z 18. storočia, no pomysly prichádza na to, že jeho predstava sa bude asi v mnohom lítiť od skutočnosti. Príne ho skupinka Rusov, ktorí mu vôbec nerozumejú, jedine, čo vie hlava skupinky po finsky je "Kde je tá rakietová základňa?". Prídu spolu na čln na jednu usadlosť, kde ich čaká typický chudý, bradatý Rus v dlhom plášti a s baramom - Kuzmč. Vykložia náklad (Vodka) a idú do sauny, kde pija (pija iné vlase) a prida na to, že Kuzmčovi krvou môžu odniesť bombardérom nickommu, komu sa zide viac ako Kuzmčovi. Odrazu poňajú spev z vedľajšej miestnosti, a tak otvoria dvere, no zistia, že je tam medveď a pije Vodka. Nastáva panika. Jeden vybehne zo sauny prebehnú okolo podroptého macka a beží do kúpeľne pre pušku. Ale v kúpeľni nájde Vodka, a tak si nalje, no spusti akýsi mechanizmus, ktorým sa nafúkne obrovský čln, ktorý ho prišlápi holého k stene, tak, že ani nedočkane na pohárík. Zatiaľ muži v saune vezmú vriacu vodu a taký veľký drevný papak a odrazu sa medveď začne dobíjať do sauny. Prichádza akcia. Otvoria rýchlo dvere vylejú vodu a papak tarajú na hlavu jedného z nich, ktorý si bol zaplávajú. Vyjdú von a zbadajú, že z kúpeľne sa tlačí von niečo veľké. Dva krát do toho vystrelia, to sa sfúkne a vyberú z kúpeľne ne smrť prestrašeného, malého chlapíka, ktorý kľúčovite zvierá pohárík, no nevie sa k nemu dostať, a tak ho musia celúce nakleniť. Potom sa všetci po jednom odotia z mololetým mackom. A tak by som mohol pokračovať, ale je to zbytočné, lebo to treba vidieť, lebo je to obrovská sranda. Ešte pár takých lefov. Raz vyjde ten Fin zo sauny a pozera... na oblohe sviety Zem. Sa tak začuduje a povie: "Toz z Píska nevidno". Alebo jedna scéna, pri ktorej som sa šúľal pod sedákom. Predstavte si. Záber na pokojnú krajinku. Do záberu vojde jeden podarený Rus s takým divným kšičkom a s čelienkou jak Rambo s odhodlaným pohľadom, že teraz to roztlačí. Odišle zo záberu. A zasa pokojná krajinka. Asi o dvesto metrov sa objaví znova, zranene, zadriava sa do budúcnosti. Vytiahne takých cca 5 šifkov dynamitu zviazaných do jedného kusa, zapáli a roztlačí na povrch. Pustí a zasa sa tvrdičky zapozorí, no zrazu mu príde ľudné, že dynamit nikdy nedopadol. A tak sa v panike poverá okolo seba až príde sa to, že dynamit visí na strome nad ním. Posledná krčovitá výskoky, no máme, a tak sa hodí do najbližšej mláky a prichádza záber na pokojnú krajinku z koňatým stromom. Bach... a je po koňatom strome. Celý tento film je ruskou alkoholickou komédiou a čo myslíte dočka sa Fin, že pôjdu poľovať? *

Tento film sa objavil na obrazovke STVI 19.1. o 22.05, a keďže som si ho nenechal ujsť a prekvapil ma

svojou kvalitou, rozhodol som sa o ňom napísať. Keďže som sa to rozhodol urobiť až po dvoch mesiacoch, musel som si v internete vyhľadať zopár informácií, aby som sa ovyčielil pamäť. Keďže je to francúzsky film a aj na internete som našiel len francúzske stránky, musím sa tebečne poďakovať pani profesorky Rambouskové za jej ochotu a za jej nezištnosť pri preklade textu. La haine (nenávisť) od Mathieu Kassovitz sa objavil v roku 1995 a šokoval vtedajšie publikum a v tom istom roku na filmovom festivale v Cannes dostal zvláštnu cenu za réžiu a troch Césarov za film, strih a produkciu.

Nenávisť rozpráva príbeh troch mladých priateľov Vinz (Vincent Cassel), Saáda-muslim (Saéd Taghmaoui) a Huberta-Afríčan (Hubert Koundé), ktorí sú stratení medzi mami sidiškami, kde neexistuje únikový východ a vládne nikoho je mada a nenávisť. Je to film, ktorý sa snaží upozorniť na ľudský kruh nenávisť, kde boľatí nenávidia chudobných a naopak a všetci nenávidia tento kraj. Ale napriek tomu je film ladený "humorne" a sám režisér hovorí: "Jediný spôsob, akým môžeme upozorniť divákov na to, že nepozerajú komédiu, je ten, že nakrútime čiernobiely film. Čiernobiela znamená: - Vrátni si, že toto je čou neobvyčajné."

Prejdime k deju filmu. Po nepokojoch v jednom meste, ktorých autentické zábery začínajú film, sa traja priatelia z detstva Vinz, Saad a Hubert dostanú do problémov, lebo ich priateľ Abdel Hichala pri nepokojoch zastrelil policajta, a nechal sa postreliť a bol Vinzov najlepší priateľ. Vinz začne šaliť od zlosti a všetku vinu hádže na policia a tvrdí, že policia máže za to, že mladí ľudia žijú na pokraji spoločnosti. Prísalá, že ak Abdel umrie, zabije jedného z policajtov. Pri nepokojoch Vinz ukradne pistoľ. Hubert, mudrejší z trojice a ten, ktorý sa chce dostať preč z predmestia sa snaží príviesť Vinza k rozumu, ale Vinz je už tak znechatený celým životom, že ho nepočúva a svoju zlosť si vybija pri boxe v priestoroch jedného rozbitého panciáku. Rytmus nerychlého života týchto

La Haine

mladých ľudí je podčiarknutý mestskou ľudbou, časťami nadávkami a hlavne kamerou. Ďalej nasledujú scény s Vinzom, pri ktorých je

vyobrazená banéra medzi ľuďmi z "vyššej" spoločnosti a ľuďmi z okolia, kde žije naša trojica. S ľuďmi, ktorí veria tomu, čo povie Le Pen a jeho Front National (národný front - pravicová nacionalistická strana vo Fra.) "Ak niekto v mojom meste volí NF, radim mu, aby rýchlo zomrel, lebo to nezacemim. Týmto tento film tiež bojuje proti nacionalizmu a fašizmu (čierno-biele podanie filmu to len podčiarkuje). A vo filme sa objavia aj scény,

ktorí chcú zabiť Huberta, no keď Vinz vytiahne bičačku, všetci sa zdckujú, ale jedného zo skinov Vinz chytí a chce ho zabiť, no Hubert ho nakoniec prehovorí. Symbolizmus filmu je najviditeľnejší v scéne, kde mladý muž mixuje rap s tradičnou francúzskou pesničkou. Idú do Paríža do "peknej štvrte" za jedným Saádovým známym, no Vinz sa s ním pobije a odíde ešte ten večer. Skúšajú ukradnúť auto, no neúspešne. Posovi ich chytí policia, a keď ich chytia, začnú ich biť. Vinz je už na pokraji nervového zrútenia, natoľko je už presiaknutý nenávisťou. Nestihni posledné miesto, a tak prespí pod veľkou obrazovkou, ktorá vysledá spravodajstvo. Už tenor spa, keď ich preberie omam, že Abdel Hichala je mŕtvy. Nastáva mrazivé ticho a Vinz v predstavách zastrelí policajta, ktorý hliadkoval na stanici. O tej ríno sa vrátia domov a pri rozhode Hubert zoberie Vinzovi pistoľ. Na chvíľu sa zdá, že Hubert sa chce zabiť, aby sa dostal z toľto pekla, ale vidí, že je to márne. Zaškripu pneumatky. Vystúpi policajti, ničia na Huberta a sadajú na všetkých troch. A BUM! Lavína sa pohla. Policajti nevedie, čo prešli títo traja pred pár dňami prelomil závoru, ktorí boli

v hlavách týchto troch zafakov. Obrazovka scénie a počuť Hubertove slová: "Kým padáš je všetko dobré, ale keď príde dopod je to zlé." Počuť vystrelý a na konice je záber na morder. Aj napriek takémuto "pódu" je vo filme kúsok nádeje v Sádovi, ktorý začína chápaj seba pred tým ako sa vletí do toľto brutálneho kruhu a pochopí, že na vine nie je policia, ale spoločnosť.

/bos/

En passant

Ešte pred tým než vám objasním dnešný „čudný“ nápis, chcel by som sa vám ospravedlniť za chybu, ku ktorej došlo v minulom čísle. Druhú dvojkružku* (Diagram č.2) totiž nezostrojil John Ricea, ale ja. Táto náhodná chyba ma presvedčila, aby som už do XXL nikdy neďalval cudzie problémy. Preto by som sa mal chváliť cudzím perím?. Touts cestou by som vás rád nakopol do ... snaily o tvorenie tejto najlepšej X²eLovej rubriky. Teďa, aby ste ma aj vy pochopili ..., bol by som rád, keby ste mi i vy poslali nejaké tie problémy (napr. rodinné), dotazy k rubrike, či malé úplatky. Určite sa potom potešite dajakú knižke alebo listkami do kina pre vás a tú vašu Želfu.

Osud, či náhoda to tak chcela (možno i naša šéfredaktorka Jolana B.), že v obidvoch problémoch minulého čísla sa vyskytuje ľah, ktorý zamedzuje dať bielenú mat 1. ľahom. Je nim ľah Ea passant (ľahpassa-n) /franc./ - mimochodom, zbežne), po slovensky branie mimochodom. Možno ho všetci nepoznate, a tak ho radšej vysvetlím: Tento ľah môže urobiť iba po dvojkružku*¹ súperovho pešáka. Ak je váš pešák po súperovom ľahu v tom istom rade a vedľajom stĺpci ako sponisany pešák, potom môžete toho pešáka brať tak, akoby postúpil bez dvojkružku. (napr. Biely pešák z d2 postúpí dvojkrokom na d4. Ak má čierny pešák na e4, alebo e4 môže bielo pešáka brať tak, že ho odstráni zo šachovnice a pešáka, ktorým ho brať, postaví na pole d3). V notácii² sa en passant v skratenej forme zapisuje ako x,ynep, pričom x, y sú stĺpce, n je riadok a en passant združuje ep (v príklade, kt. som uviedol by riešením bolo baď e:d3ep, alebo e:d3ep).

A teraz už k riešeniu diagramu č.1: (pre tých, ktorí na predchádzajúce XXL nestihli nasteniť - pozícia: Biely: Kc7 Dd2 Vc1 Vb2 Sb1 Sd8 Pj2 h6, Čierny: Ke5 Dd5 Vc7 Vb1 Pj6 g4, biely začne a dá mat 2. ľahom). 1.f4³ g:f3ep. 1.V:c7? s ľudobov odkrytého alebo dvojitého⁴ ľachu (napr. 2.Vc5+) má pre čierneho dve riešenia 1...f5! a 1...D:c2!, nejdó to ani cez 1.Ve1+ V:e1, 2.Vh5+ f5, správne riešenie: 1.Vh5! a po 1...V:h5 2.Ve1 mat, alebo 1...f5 2.V:f5 mat.

Pozícia diagramu č.2: B: Kf7 Dc7 Va1 Sh7 Jh1 Pc5 e2, Č: Ke5 Vg1 Jh3 Pa6 b5 J2 f3 f4 g5, biely začne a dá mat 2. ľahom. Riešenie diagramu č.2: 1.e4? f:e3ep, k riešeniu nevedie ani 1.e:f3? s ľudobou matu Se4 1...Ve1!, podstatou problému bolo podobne ako v diagrame č.1 odkľasanie čiernej veže zo spodného radu (keďže Vd1 diva mat), alebo odstránenie pešáka z D (e4 mat) => správne riešenie: 1.Ljg! hrozí 2.Se4 mat, po 1...V:g3 2.Vd1 mat a po 1...f:g3 2.e4 mat.

Ako „obvykle“ som pre vás zostrojil opäť dva problémy, jeden dosť náročný (dúfam, že vás neodradí úkolu - mat 6 ľahom) diagram č.4 s pomocným diagramom č.3.

Diagram č. 3

Mat. 5. ľahom

Diagram č. 4

Mat. 6. ľahom

* = šachový problém, ktorého riešením je dať mat 2. ľahom.

¹ = zaznamenané postavenie kameňov na šachovnici, prípadne ich ľahov

² = v notácii „?“, za ľahom označuje chybný ľah, opakom je „!“ - veľmi dobrý ľah

³ = odkrytý ľach je ľach odkryvaným kameňom (D, V, S) po premiestnení odkryvacieho kameňa (V, S, J, alebo pešák) z poľa ručenia ľachu. Ak aj odkryvaci kameň diva zároveň ľach, ide o dvojitý ľach. (Je to jasné, nie??)

⁴ = odkrytý ľach je ľach odkryvaným kameňom (D, V, S) po premiestnení odkryvacieho kameňa (V, S, J, alebo pešák) z poľa ručenia ľachu. Ak aj odkryvaci kameň diva zároveň ľach, ide o dvojitý ľach. (Je to jasné, nie??)

/kaspil/

TAPETY?

Určite ste to už zažili,

kráčať len tak plytkými ulicami
bezcieľne, nevediac kam
byť chvíľu sám
a potom zas vkročiť do hlúčiku
davu
hľadať v ňom zmlie tváre
i tie nové, dúfajúc, že budú aspoň
také
spriaznené, ako vy s vašou samotou
Zároveň uhlýate a vyhlýbate sa
priamemu kontaktu s ľuďmi
len by ste strašne chceli
chceli
aby niekto na vás spoza chrbta
zakríčal
vy by ste sa otočili a videli
ako k vám so smiechom a s celým
životom
beží a tak by ste sa na pozdáv
objali.
Viete, že sa to nikdy nestane
teda z istého dôvodu to viete
a čím viac takto chodíte
tuhíte, že pravdepodobnosť
stretnutia
je menšia a menšia
Ále, kurva načo to myslím
kráčam ďalej

Tá heľka na tom billboarde
je fakt dobrá
pevný sexy zadok, zvodné boky,
tuhý pás,
gaňtanové husté vlasy až
po samé dno rozkole
Stiahol by som z nej tie pačky,
A riadne si to s ňou rozdial.
Ako so žiadnou inou

Idem ďalej

Gotfried Bens
"Používame vlastnú kožu za tapety
a k ničomu to nevedie"

SOM RÁD, ŽE SI...

Vítam Ťa
kvet
slniečnica
môj vzdialený príbuzný
ríd by som nosil
tričko
s твоjim logom
za dažďa všedných dní

PREDSTAVY

Púpava

Púpava
fúkneť
a rýchlo sa chytíš
podčička
pozeraš ako ten svet
leti
nevieš kedy nevieš kam
pristaneš
zapešalec sa do osidel zeme
vyrastieš
vyrastieš do žita
Až kým jedného dňa
niekto nepride a...

XXX

Odpul som
na misky váh čo krivo stoja
A
dosiahol som
rovnováhu

TURISTIKA

Sadnem si raz
na posledný kopec sveta
čo mi bude chýňať
do albumu
a zistím aký som

obmedzený

NA CESTE

Kričiam
po slnečnej ulici
je po daždi
a v mlákach
sa zrkadli
modrastá oblôha
s vykričanými mrakami
na ústape
som víťaz
na polovičný úväzok
chodník tejto ulice
je však krátky
musím
prejsť cez cestu
na Reznákovú

XXX

Dnes
zaľadovo moje
myslienky
slniečnicové pole

a tak som mohol
napísať toto
sedemveršie

ZÁKON SILNEŠIEHO

Raz
si sa už otvoril
povytrhávali tvoje črevá, pečeni
pľúce
rozkradli Ťa a zmizli

Teraz
visíš na lúku
u miasara
kým nerozpredáš
ostatok

NONSTOP TOALETA

Hľadiš si tvár
každý deň
i zo spánku v noci
vyhladzuješ si vrásky
div zrkadlo nepraskne
Usmievaš sa na
črepiny
že ti šťastie priniesli
a otvárajú si nový píder...
Skús ho naniesť
na odličky chvilí
čo kričali...
čo kričali

čo kričia?

PREČTĽUTIE

Zapadol zas s necos deň
do plytkej vody načrel som
jej obraz rozkotúfal

On

Vodu!
nech kričať je mi dovolené
nech slnečnice rastie sem
johán rodi zasľúbené
zasľúbené

ŽENA NAČAVO

Vzájomnosť
vykachličkovaná listami javora
meja i tvoja
premočená z obdobia dažďov
bolo ľahké zoľmoliť
ten novinevý papier
ako si kričala

/Roman Kukuricák/

Radovan Brenkus

Prí jedných cvičeniach z fyziky som
si poklepal s práškom Professorom
Brenkusom, a takto to dopadlo:

Ako sa zmenil Váš dojem z učenia
na našej škole po šiestich
mesiacoch?
Musím skonštatovať, že v podstate
mám ten istý dojem, čiže pozitívny.
Páč sa mi tu.

Prečo ste sa dali ostríhať?
Vyslovene z racie, život je zmena.

Videli ste v poslednom čase nejaký
dobrý film, alebo počuli dobrú
skupinu?
No, tak to sa priznám, že je to
Therion. Je to vynikajúce a musím to
pochváliť a z filmov... strašne málo
sledujem televíziu, takže neviem
povedať.

V akom štádiu je vaša pripravovaná
zbierka básní?
Je už kompletne hotová a robí sa na
nej jazyková úprava. Dúfam, že čo
napokôr sa vyberú vydavateľstvo
v Bratislave, aby určite tohto roku
vyšla.

A o čom budú tie básne?
Sú to v podstate apokalyptické verše o
konci sveta.

Ako vzniká taká básne, či si len
sadnete a napíšete ju, alebo je to
dlhodobější proces?
Je to dlhodobější proces. Viaceré veci,
ktoré zažijem, si zapíšem do môjho
zapisníka, a potom neskôr ich
počítam, aby z toho vznikli verše.

Vifaka za rozhovor.

Fúga o Kamihu

Nehybám tempom riečneho
času
skritená každá živá
existencia...
práve v nej dušou pretvoril sa
svet
(Tak môže besačiť len bezk,
čo nestihol dobehnúť pery.)
Mimo stien jačiacich vášni iba
ticho
s'ľa v lone mláje, krásnej
pobehličky.
Zostali, v modlitbe svetla na
konci tunela.

Pod lunou vynoril sa oheň. To
zabudnuté
tváre ho obkolesili práve vtedy,
keď spadla hviezda. V tráve
liška.
V store byfky zjavenie čiraj
panny...
namiesto jej véne iba rozlička,
čo nestihla, bože, teplom sa
oblieť.
V zajatí mdlôb, ktoré teplo
podľomli,
z kúta bľachi ovečka jak malé
dieťa
Vodfa sdcervenci pohľad
záleťničky...
nevinný sklon vadychu, čo ma
nepočul.
To všetko vidim očami aj ich
oči.

Nehybám zastavením časovej
ricky
vzbĺkla jediná živá existencia...
práve v nej smrťou zanikol
svet.
(Akoby dieťaťom zachytený
vtáčik hviezd.)
Tak znejú prísae chóry s'ľa
plač
kurvičky, ktoru dažďom
prekliali.
Aj kriek vášni prachom už
rozrezaný,
tichom práve teraz voľnosťou
s'ľatý.
Tunel na konci...

(Radovan Brenkus zo
zbierky Pochod mŕtvych)

Naná svadba

Divočina prstami skazy je nedostatkná,
uprostred osudy dievča s tancom
spriahnuté.
Jej duša oslepená šťastím nič
netušíca,
jeho city pri tej slávnosti na kolenách
sú obetované.

Pri tropickej hudbe hľadja sa očami,
obdivaja vo vyznaní dotykov sú tu
šťati.
Niektoré kovové vrany prívolať sa ich
obefami,
zatiaľ všetci dvorením stebiel dojati.

Nálet kľáčiacu korisť krato hrdíni,
kvílenie pri plienení pečľušaje
krákanie.
Úboľaj pes pred skorom hlasno kňučí,
tým obetiam ľasky už nikto nepomôže.

Z dvoch stebiel jedno je skosené.
To drahé krvou toho prvého sa
natiera.
Tá katčina usla ich potomkom. Živé
stvorcane
darano už spečatenému osudu sa
vzopiera.

Obraz ľasky čtetcom v rukách smrti
maľovaný,
samatičké steblo do jeho farieb samo
voľlo.
Pokoj v krajovstve pekla s krikom sa
snábi,
konečne oheň ukasilo kľáčacie sa
ticho.

Ten portrét svoj air ku mne vysiedla,
mne z diaľky znie v sedci až naveky.
Uprostred cudzej krajiny
rozopätými rukami šíram jeho odkaz.
Ten príbeh mi je akoby známy.
Potom už len načítvam, keď stojim
nehybne
v tej krajine spiacej, nevinné
bezmocej.

(Radovan Brenkus zprípravovanej
zbierky: Posledné portréty sveta)

PARALELNÉ SVETY

Keď v roku 1957 zverejnil Hugh Everett nový výklad kvantovej mechaniky, začalo sa mu hovoriť „výklad mnohých svetov“. Podľa tejto teórie sa každý dej rozbieha do všetkých možných vetiev – paralelných liniek. Niekedy sa môžu paralelné svety od seba líšiť v drobnostiach, niekedy to sú zásadné veci. I keď sa Everettov výklad môže zdať absurdný, doteraz sa ho nikomu nepodarilo vyvrátiť. Veľká časť fyzikov pripúšťa, že ide o doteraz najsprávnejší výklad kvantovej teórie. Paralelné svety a ich dejiny sú navzájom oddelené. Niektorí autori popisujú, ako by sa vyvíjal svet, keby napríklad druhú svetovú vojnu vyhralo Nemecko, teda keby k nejakej významnej historickej udalosti nedošlo, alebo by sa odohrala inak. Ako teda vyzeral svet, v ktorom druhú svetovú vojnu naozaj vyhralo Nemecko? Alebo ten, v ktorom nevyhynuli dinosauri a prežili až do súčasnosti? V takom paralelnom svete môžu byť inteligentnou rasou jaštery a ľudia tam nežijú vôbec, alebo žijú ako jeden z menej vyvinutých živočíšnych druhov. A čo cestovanie medzi týmito paralelnými svetmi? V románoch a fantastických príbehoch to je možné. Autori pri tom využívajú časopriestorové trhliny, diery a tunely. To, či je to však skutočne možné, nevedie vyriešiť ani vedci. To však naznačujú, že by sme sa tým nemohli zaoberať. Veď, čo keď niekde existuje niekto s takým istým vzhľadom, takými istými vlastnosťami ako my a žije podobný alebo úplne iný život? Nechceli by sme vedieť, čo by sa stalo, keby sme sa „vtedy“ rozhodli inak? Nechceli by sme stretnúť svoj paralelný protiklad? Porozprávať sa s ním? Aký by bol jeho život? To sa však pravdepodobne nedozvieme, pretože ak paralelné svety naozaj existujú, aká je pravdepodobnosť, že v najbližšom čase objavíme možnosť cestovania medzi nimi? Asi veľmi malá... (alebo nie?)

lske/

Čo je to matfyzák

Matfyzák sa na prvý pohľad nelíši od ostatných ľudí. Má hlavu normálnej veľkosti, a to jednu, dve podobné oči, niečo okolo tridsať dva zubov, dohromady 20 prstov celkom rovnomerne rozmiestnených po tele a umýva si nohy. Ale už pri bližšom skúmaní môžete prísť na rôzne odlišnosti. Nielen, že je stále zahľbený do nejakého problému, ale on o ničom inom ani nehovorí. Občas to odjde tak ďaleko, že dotýkný klope na dvere, keď vychádza na chodbu, alebo po umytí rúk, keď zaviera teplú vodu, sa polohlasom rozlúči. Nikde sa nezastaví, stále sa nikam ponáhľa. V tom sa ešte o toľko nelíši, ale on tam väčšinou nedojde, a keď si náhodou spomenie, kam šiel, príde tak neskoro, že počas jednej minúty už odchádza. Tak sa spozná správna matfyzická prednáška. Každú chvíľu niekto vstúpi, sadne si do prázdnej lavice, počas piatich minút sa lavice zaplnia, ale dvere sa ani nestavia privrieť, pretože si ich prichádzajúci podávajú z odchádzajúcimi, a tak sa prázdne lavice chaoticky sťahujú po učebni. Niekedy sa jedna dostane do cyklu aj niekoľko krát.

Prednášajúci si túto migráciu nevlmávajú a snažia sa hovoriť nahlas, aby prehlušili monotónny koncert Brana/viete, to je brat Sama z tej riekanky „Branco zavira Samo, – pozn. rpa) : „Vrz, buch, vrz, buch...“ Niekedy sa otvoria dvere a vbehne niekto zo zamestnancov. Prednášajúci pustí kriekdu, „Ihneď som späť!“, kričí už na odchoďe a s rukami na hrudi vybehne von. Aké je potom jeho prekvapenie, keď sa po piatich minútach pozerá na úplne iné tvár! Zmenený sa díva na tabuľu, kde v najvyššej vrstve je nedokončená veta nesúca jasne jeho rukopis. Už pokojný vezme kriekdu, dopisuje veta a nahlas, aby mu bolo rozumieť aj napriek zvukovej kuľise dveri, zopakuje, čo zatiaľ nepovedal.

Niekedy je pokojný chod prednášky narušený ešte pred vznikom kľučky hlasným heknutím a dutými údermi v rovnakom počte a poradí, ako je schodov ku dverám. Pravidelne, asi s desaťminútovým oneskorením, sa ozve rovnaká postupnosť zvukov, ale v inom odtieni; matfyzikov totiž môžeme rozdeliť do dvoch základných skupín: skupinu s diplomatickým kultúrom a skupinu s tzv. jednoduchým vyávením: vrecková pera, mesačník, zmičik, dvojháček linkovaného papiera stožený do trúbky, a študenti alternujúci v prvých laviciach nosia aj fialový centrotík, aby si mal prednášajúci čím opravovať chyby na prednáškach premiataných z meotanu. Druhá skupina je mobilnejšia, v priemere stihne viac prednášok v tom istom čase, občas aj jednu viackrát, to keď dotýkný zabudne, že tu už bol.

Jedinou výnimkou sú prednášky docenta Pultra, ktorý dopravný ruch rázne zatrhol. Prichádzajúcich vpusti naraz štvrt hodiny po začiatku prednášky a ak niekto zmeľá túto možnosť, nemá už prakticky šanca. Ale po dvoch týždňoch matematické mozgy zvládli aj túto prekážku. Všetci prídu na jej zabitok a potom v navrhovanom poradí odchádzajú. Tu je Pultr bezmponý.

Celkom zaujímavý bol jeho konflikt s prvkami, keď suploval diskretnu matematiku. Prvých desať minút sa Pultr dížal na uzde. Hlasivky si ešte len rozvíčoval. Formuloval veta, že každá hra s plnou informáciou (to znamená, že súper pred sebou nemôžu nič skrývať) má neprehrávaciu stratégiu, a snažil sa to dokumentovať na jednoduchom príklade na hre, ktorá sa volá Nim – dvaja súperi striedavo zotierajú zo stĺpca čiarky. Aby sme mali úplný obraz o priebehu hry, Pultr počiarokoval celú tabuľu a ešte stenu vedľa a potom už len plánovito zotieral a obidvoch hráčov dokonale simuloval. Chvíľu sa tváril ako jeden hráč a chvíľu ako druhý a pre krátkozrakých toto rozlíšenie dopĺňoval ešte hlasovou moduláciou. To zatiaľ nechávalo prvkov kľudných. Niektorí sa neviazane bavili, a len málo študentov ho naozaj sledovalo. Pultr sa však medzým dostal čo feňša. „A čo keď zobriem celé toto?“, povedal hráč číslo jeden, zobral handru a dlhú chvíľu záruvo mazal čiarky. To bola chvíľa napätia, keď sa zdálo, že predsa len vytrá. Ale hráč dva už poznal odpoveď, ktorá mala rázom ujasniť výsledok: „Ha hááá... náhle začal Pultr, „to nám ale nevedí, my zmažeme toto!“, Posluchárňou obrásllo zľaknutie. Trojica zo zadnej lavice chvatne otvorila okno a ešte ho za sebou zavrela. V strede niekto nechápavo žmurkal a fúkal si na čelo. Po chvíli mu došlo, že zabudol položiť pero a chyť sa za hlavu, takže si abrament rozmazal po celej tvári. Ale to nebolo všetko. Tým to len začalo. Pavel Krass sa zobudil, zammlal. „Ja nespím!“, zdvihol pero a zase opísal celú tabuľu, aj so slúšetou Pultra, ktorý mu časť tabule zakrýval. Frolik do toho nahlas fúkal a gúľal hlavou na všetky strany. Potom sa s beznádejou v očiach otočil dozadu. Mal prst zastrižený v nose až po zápästie, pretože mu druhou dierkou zase trčal von.

A do toho vstúpil zástup oneskorencov. Pultr sa na nich zle pozeral: pravým obočím sa mračil a ľavé hrzivo pozdvíhalo. Potom ešte pridál gúľanie očami – každým iným smerom. Ku koncu hodiny už Pultr slabol, prestal byť agresívny k prichádzajúcim a potom si ich prestal všímať vôbec.

lsrr/

Matias Von Gomelberg prehovoril k prípadu Roswelle

Opäť, už po tretkrát, sa k vám prihovám (meno hore uvedené) ja. Určite sa už neviete dočkať toho, čo vám dnes prezradím. Preto vás nebudem nudiť siahodlým úvodom a prejdem rovno k veci.

Prvá a druhá téma, ktorou som sa zaoberal minulé žísla, bola UFOmaniakom (prepáčte ten škaredý výraz) viacmenej známa. A ináč tomu nebude ani teraz, ibaže bude (tá téma) o niečo bližšie (časovo) 20. storočiu. Veď, kto by nepoznal, tak slávny prípad,

akým je ROSWELLE. No aby som vás, aj tých neufomaniakov, uviedol (zviedol) do danej problematiky, začneme od Adama.

Jedného krásneho dňa, resp. noci, za siedmimi horami, za siedmimi dolinami (a jednou veľkou mláskou) v USA, v štáte Nové Mexiko, pri Roswelle neďaleko mesta Magdalena, došlo 2. júla 1947 (mimočodom, od tej doby sa datuje vznik UFOlogie), na ovčej farme Williama Mc Brazela k explózií UFO. Mc Brazel a jeho deti, sa po započutí výbuchu, rozhodli prezrieť si miesto havárie. A čo neobjavili? Na malom kopčeku sa leskol diskovitý útvar, ktorého časť bola rozprášená na ploche 500x100 m. 6. júla 1947 upozornil na nález šerifá Wilcoxa. Potom sa to začalo. Ešte v ten deň dorazila na miesto havárie 509 bombardovacia skupina (špeciálny oddiel americkej armády). Celá farma bola okamžite obsadená a uzavretá. Farmárová rodina bola veľmi rázne upovedomená o utajení tejto havárie, akýkoľvek unik informácií, by sa podľa hrozieb, skončil smrťou. Celé územie bolo prehľadávané a vyzbierali sa i tie najmenšie šrubočky. Nájdené časti naložil do vojenského lietadla B-12, ktoré ich transportovalo na americkú základňu Wright Patterson v Ohiu, kde ich uložili do hangáru 18A. Na mieste dopadu sa okrem extrémne pružných a ohybných, ale pevných fólií, akej si látky podobnej drevu, no nehorfavej a takmer nerozbitnej a množstve tyčí s akýmisi hieroglyfmi, našli aj 4 humanooidné bytosti. Boli veľké od 1,20 do 1,40 m a vážili okolo 30 kg. Hlava týchto bytostí bola neúmerne väčšia od tela. Oči boli veľké, bez mihalnic, nos a ústa boli porovnateľné s našimi, no o niečo menšie. Uši boli iba akési zakrpatené laloky.

Na hlave, ako aj tele, by ste nenašli ani jediný chlpek. Pokožku mali sivohnedú a extrémne elasticke. Mali nápadne veľké bruchá, bez akýchkoľvek genitálií. Pri pitve týchto humanoidov sa neobjavil žiaden tráviaci trakt, ako ho poznáme u nás. V hlave majú objemný mozog pripomínajúci našu počer. Po všetkých vnútorňostiach, ktoré boli pri pitve vybrané stekala tmavá mazľavá tekutina. Skúmaniu, však boli podrobené i zbytky vraku. Objekt vyzeral ako odliaty z jedného kusu. Obsahoval kovy, ako: zlato, striebro, nikel, alfa-titán, molybdén, berilium, vanád. Niektoré záhadné kovy vykazovali vlastnosti, akoby boli zlúčené s plynom. S pohonom kedy to bolo zložitejšie. Nenašli sa žiadne vrtule, trysky, či motory podobné našim. Až takmer po 40 rokoch výskumu sa podarilo nejaké pohonné systémy odhaliť. Jeden z nich sa zakladá na antihmotovom reaktore, ktorý sa nachádza na lodi. Tu sa údajne protónmi bombardoval superťažký prvok 115 za vzniku antihmoty. Energia preteká do guľi na spodnej strane loďe, slúžiacich ako kondenzátory. Loď má dva póly, kde dochádza ku vpadu potenciálov. Materiál dvoch pólův obsahuje obrovské množstvo voľných elektrónův. Regulačný mechanizmus riadi prítok elektrónův cez dva energetické prstence umiestnené v hornej a dolnej časti loďe. Pohyb týchto elektrónův vyvoláva silné magnetické pole, pričom každá jeho zmena spôsobí vznik elektrónového poľa, ktoré je v každom danom okamihu usporiadané v amplitúde zhodne, v polarite obrátené, kolmo k magnetickému poľu. V zrozumiteľnom jazyku prostého človeka to znamená asi toľko: Loď sa pohybuje tým smerom, kde sa nachádza kladný pól.

Tak, čo si o tom myslíte? Americká vláda ešte stále tvrdí, že pri Roswelle spadol len meteorologický balón. Dúfam, že jej neveríte.

/mvg/

Upoutené Hinalaji v siolních tiskoch metoch sa stretú druzi yetivova. Jeden horvi druhim:
-Počívaj, už si tiekoly strelol človeka?
- A ty našlo veris?

Tatko žmolko, tatko žmolko, žmolkovia chcu polnoelkovať žmolinku!

Sprely. Teroristi, ktorí obsadili viný sklep v Homsoni vyplachu, už štvrtý deň nemôžu sfornalovať svoje požiadavky.

Ako spácha slimák samovraždu? Pozrie sa do zistruky.

Viete, ako spoznáte, že ste obézny? Keď sa opofujete na pláči, prídu k vám gripisici a hodia vás napúť do vody.

Začala horieť policajná stanica, policajci museli vyakokovať oknom, ale zákadým, keď jeden skočil a hosiľ sa s plachtou ťhli, vzepčelil sa a oni sa na ňom nárarne robehli. Prišiel rad na ničelňača, ten ťahol podraz, vyváhal príteľ a zovrel. Mňa nelobehneť! Ruky horc, plachta na zem a tri kroky dozadu!

Parí Kennedrova Dost' vyhovrick mláček. malý vjet do Dallam fu nezbyje.

Stečne holohlavý ľubateľ a pja sa ho. Počuj kolega, čo to máš na chrbte? Harmonika, ty hovado strapšit!

Počuj Milo, Tuda hovoria, že si fejnrik. Mac to je jedos.

Vieť prečo Mamička prišla o oko? Rozličila neby a povedala Harvinkovi. Poznal ma na celý život!

Babka kúpila v mláčekim 10 acidofilných mláček, vyla von a začala ich po jednom vylicvať do kamla. Keď bola pri deviatom pristavil sa pri nej jeden piat a pja sa jej: Babka, prečo vylicvate to mláček do kamla? Ho a čo? Ja mám doma elektrický gitar.

Rok 1980 - zasadanie KSČ a venaji sa problémom Tudi v otvorenej diskusi. Jeden sa prhlisil: Ja som Kotaz a mám dotaz, kedy odídu sovietské vojáka z nášho izemia? Nabudice to vybavime. O týždeň: Ja som Kotaz a mám dotaz, kedy odídu

On po chvíli pustí konár, obžme si prst, prevráti stránka a pri tom, ako sa zmena čytá konica, povie: „Kam tá mláček na tie somariny chodi...“

The following is a list of undocumented Windows 95 error codes which somehow got overlooked when printing the documentation.

- WinErr 001:** Windows loaded - System in danger
- WinErr 002:** No Error - Yet
- WinErr 003:** Dynamic linking error - Your mistake is now in every file
- WinErr 004:** Eirososus error - Nothing is wrong
- WinErr 005:** Multitasking attempted - System confused
- WinErr 006:** Malicious error - Desqview found on drive
- WinErr 007:** System price error - Inadequate money spent on hardware
- WinErr 008:** Broken window - Watch out for glass fragments
- WinErr 009:** Horrible bug encountered - God knows what has happened
- WinErr 00A:** Promotional literature overflow - Mailbox full
- WinErr 00B:** Inadequate disk space - Free at least 50 MB
- WinErr 00C:** Memory hog error - More Ram needed. More! More! More!
- WinErr 00D:** Window closed - Do not look outside
- WinErr 00E:** Window open - Do not look inside
- WinErr 00F:** Unexplained error - Please tell us how this happened
- WinErr 010:** Reserved for future mistakes by our developers
- WinErr 011:** Window open - Do not look outside
- WinErr 012:** Window closed - Do not look inside
- WinErr 013:** Unexpected error - Huh?
- WinErr 014:** Keyboard locked - Try anything you can think of.
- WinErr 019:** User error - Not our fault. Is Not Is Not
- WinErr 01C:** Uncertainty error - Uncertainty may be inadequate
- WinErr 01D:** System crash - We are unable to figure out our own code
- WinErr 01E:** Timing error - Please wait. And wait. And wait. And wait.
- WinErr 01F:** Reserved for future mistakes of our developers.
- WinErr 020:** Error recording error codes - Additional errors will be lost.
- WinErr 678:** This will end your Windows session. Do you want to play another game?
- WinErr 815:** Insufficient Memory - Only 502,312,583 bytes available.

sovietskú vojku z nášho izemia? Nabudice to vybavime. O týždeň: Ja som Šnehlík a mám dotaz. Kde je Kotaz?

Otecko sa sprchaje a do kúpeľne mu vbehne živomošná dočka: „Čo to máš usadzi nohami?“ Otecko okamžite zakryje chúlolistivé miesto a pomyšľa, ako jej to vysvetli „No, vieš, to je jeľko.“ A dočrúška na to s úsmevou: „Oci, ten jeľko má ale čarika, čo?“

Chalan po dlhom sexovánom pôste navštívi kravin a nasadí si na „peru“ dojsice zariadenie a zapne. Keď sa krásne vospokojí, začne sa zhaľvať po vypínači, keď tu zbadá tabuľu: „Vypína sa automaticky po piatich litoch.“

Rozliapl som mu okulare, pretože neustále kecal do mamiša a triasol mi hlavou so žlovmi: „Pred pozitívnou zotrasť.“

Viete, ako sa na Záhorí chytajú zajce? Dá sa do streda dvora kamel a popyje sa konemim. A keď príde zajec, ťučne si konemim, kýchnu a roznáči si o kamel hlavu.

Spreja agentúry TASS na sovietsko-čínkych hranicích napadla skupina čínkych taskov kľučne orajkvi traektor. Tento paľbu opitával a po zariadení všetkých taskov, odlietel na rúkladu.

V jednej strane prispomí tri z jednej strany konár. Na ňom je jednos riku zavesený deduško, v druhej ruke drži knhu a odvídaie je spokojný. Za chvíľku príde mladý muž k prispomí. Ťahne si, pozrie dole a pja sa deduška: „Deduško, ja som počul, že ty si zrazabý deduško.“

@ príloha k XXL new 3/1998/1999@

INTRO

Táto príloha vznikla z viacerých dôvodov. Jednak preto, aby sme vám umožnili prečítať si o konkrecie Čitka líki ma a o mystickom bubne, jednak aby rip sprogogoval svoja falkú mozgovu dysfunkciu (LMD), a jednak aby som uviedol na správu miera niektoré veci z riadneho XXL new, pretože to som vytlačil už poserne dávno a za tu dobu sa toho dost' zmenilo. Takže prvá vec je, že zatiaľ nemáme, kde tlačit /rozumej rozmišľovať/ časopis. Asi to najskôr vyriešime tak, že z XXL new formátu A4 sa stane XXL new formátu A5. Tým sa začína výdávky na polovicu. Rozmýšľal som už aj o zvýšení ceny na 10 SK, ale to sa mi zdá trochu riskantný krok, hoci nepochybujem, že 100 kusov by sa nám predar' podarilo. Aj po týchto optrenosoch + zaoštaraní si vlastného papiera, však ostáva nepokrytých cca 600 SK, ktoré by som musel zaplatiť niektorej kopirovacej službe, a tak mi neostáva, len íť hľadať nejakého sponzora, alebo nejakú kopirovaciu firmu, ktorá pomôže tomuto plátku. Ďalšia vec je XXL new na internete, ktorý sa pred časom prestal uplodeovať z dôvodu, že už nemám prístup k internetu. Cez leto sa to však môže trochu zmeniť, a tak, keď sa dostanete niekedy cez prázdny k internetu skúste sa pozrieť. Iné je dost' teplo, ne? No, čo som to chcel ešte? /bos 106995/ Tak po čase som si opit' otvoril tento šabor, aby som doplnil čerstvé informácie. Takže finančné ťažkosti sa snažím vyriešiť hrombou za reklamu a prveho zikazníka už mám a tým aj 100 SK na ťu. Tento pozitívny signál ma posunul dopredu a tak to idem skúšať ďalej. Potom sa opit' ozvem a dúfam, že

už s finálnymi informáciami. Iné aj neska je dost' teplo, ne? /bos 15699U/ Dnes sa k vám príloham už s konečnými informáciami. Takže ťu už som vybavil, len si neviem spomenúť na meno tej kopirovacej služby, nájdete ju vzađu v ťuži. Peniaze na ťu už tiež mám a blávná vďaka za ne patri obchodu EASTAR, ktorého reklama môžeť njsť o niečo ďalej a tiež musím spomenúť internetový klub na SOUS, ktorého reklama je na predposlednej strane. Cena sa zvýšila na 10 SK, čomu sa nedalo zabrániť z dôvodu neochoty iných firm v Košiciach, ktoré som navštívil, podporiť tento plátok a mať v ňom reklamu. Ďakujem všetkým, ktorí nám pomohli a všetkým vám, ktorí ste si tento plátok kúpili. /bos 16699S/

PROGRAM KÍN NA JÚN

CAPITOL

(Masarykova 2, tel.: 6005236)
17-20 **EDTV** predstavenia o: 1545, 1800, 2015 vstupné: 70
21-22 **DRUHÁ, ALEBO PRVÁ** predstavenia o: 1545, 1800, 2015 vstupné: 70
23-25 **RONIN** predstavenia o: 1545, 1800 a 2015 vstupné: 60
26-30 **VEČNÝ PRÍBEH** predstavenia o: 1545 vstupné: 50
26-30 **KMIM** predstavenia o: 1800, 2015 vstupné: 65
DRUŽBA (Larík II, tel.: 428572)

18-20 **ZACHRAŇTE VOJAKA RYANA** predstavenia o: 1600, 1900 vstupné: 60
21-22 **BLADE RUNNER** predstavenia o: 1530, 1745 a 2000 vstupné: 45
23-25 **ZAMILOVANÝ SHAKESPEARE** predstavenia o: 1530, 1745 a 2000 vstupné: 65
26-29 **LOLITA** predstavenia o:

1530, 1745 a 2015 vstupné: 55
30 **ZAKÁZANÉ OVOCIE** predstavenia o: 1530, 1745 a 2015 vstupné: 55
TATRA (Hlavná 8, tel.: 6221223)
19-20 **BLADE RUNNER** predstavenia o: 1530, 1745, 2000, vstupné: 45
21-22 **ZAMILOVANÝ SHAKESPEARE** predstavenia o: 1530, 1745 a 2000 vstupné: 65
23-25 **STALKER** predstavenia o: 1600, 2000 vstupné: 45, 50
26-30 **KORIDA LÁSKY** predstavenia o: 1530, 1745 a 2000 vstupné: 45, 50
ÚSMEV (Kasárenskú nám. 1, tel.: 6221222)
17-30 **PASCA** predstavenia o: 1600, 1800 a 2000 vstupné: 65
IMPULZ (ÚSMEV)
1-31 **VRESKOT** predstavenia o: 1615, 1915, vstupné: 40 (*občerstvenie)
GALÉRIA DR. ŽIVAGA (Dominikánske nám. 8, tel.: 6253508, email: zivaga@napri.sk
21 **TRI FARBY: ČERVENA** predstavenia o: 1830, 2030 vstupné: 40, 50
22 **ZABLIJK** predstavenia o: 1830, 2030 vstupné: 40, 50
23 **TRI FARBY: MODRÁ** predstavenia o: 1800, 2045 vstupné: 40, 50
24 **TRI FARBY: BIELA** predstavenia o: 1830, 2030 vstupné: 40, 50
25 **THE TRUMAN SHOW** predstavenia o: 1830, 2030 vstupné: 40, 50
28 **SALAAM BOMBAJ** predstavenia o: 1830, 2030 vstupné: 30, 50
29 **VITAJTE V SARAJEVE** predstavenia o: 1830, 2030 vstupné: 40, 50
30 **MRAVEC Z** predstavenia o: 1830, 2030 vstupné: 40, 50

CHIKI LIKI TUD

V jednu viac než večernú, bu priam až nočnú sobotu sa v jednom sračenovom Highrood clubu konala sláčka toho najlepšieho, čo Európa v posledných časoch má. Netreba obvesľiť "prošťarovaf" skinejších souzncev Padiag Pam Elvisovej, ktorí rozbalili svoje psychodelia na písň obetky, tak ako to dokázali na tane po Škandinávií. Päť chytľavých hitov z nového CD stačilo na to aby sa 8000 ľudí dostalo do varu, pretože na pódiu už premika zahraniční hviezdi - Chiki-Liki Tu-A z Prelova. Svoje očlocurápkce tane sa rozhodli zakončiť práve v takom takmer dvojnásobovom meste. Rozložili to hitom Ta toto není možné a hneď od prvých chvíľ bolo jasné, že koncert sa pretiaha do hlbokéj noci, až rána bledieho. Svojarázy kvintet so svojarázyrny imagoom po zahraní elite stále nie obohraných slágrov Gálo ja? a Kristýna vlak na záver v prírodných zvoňh zbrane najšťadšičho kalibu, teda Štrbské pleso a Syn. Úplne prevarené hlásniko hrulo svojich idólov ku peckonávaniu ďalších a ďalších extrémov, ale niččo po druhýj to hviezdy prinajmenšom európskeho formátu museli zabúť. I keď listok nebol práve najľahcejší (300 euc) a bol v podstate k nezobnaniu, stálo za to si ho na najväčšiu rybu európskeho soubiznisu zobrať.

I keď samotný členovia kapely povedali, že hudbu tvoria výhradne iba pre peniaze, nesklamali košické publikum a opäť predvedli načo, prečo, začo.

trip/

ROZHOVOR

Načo, začo, prečo?

Jak, že čo? Peniaze. Odrhlo se prase zase. Nesahrnívaj! Presne tak, samé prachy. Kupu pečatí. Táku veľkú kupu pečatí bereme. Máme malý kufor. Načo? Zase kvôli peniazom. Na darmo. Že by dobre bolo, viac. Že by dáka sranda bola a toto viac. Aby ľudia o nás hovorili. Že by bol mier, hlavne mier. Vieš aké som videl, že bolo napísané? Akože Globel, a tam bolo, ako toto góčko, že pivový pohár, a tam bolo, že Slopte, že by ľudia o vás hovorili.

Díky. Dohri ste.

flow/

Mystický buben

(Gabriel Okara, z knihy Taneční hudba a Jazz 1968-69)

V srdci mi bil mystický buben
a ryby v řekách tančily
a na zemi tančili muži a ženy
v rytmu mého bubnu.

A ona za stromem tam stála,
listy jí hrud' zakrývaly,
dobrý smích jí zdobil tvář.

A buben začel a mňel,
rozrážel vzduch zrychleným
tempem, šlel,
smut se proměnil v tanec a zpěv,
zahalen v stíny.

A ona za stromem tam stála,
listy jí hrud' zakrývaly,
dobrý smích jí zdobil tvář.

A buben vsákl do sebe rytmas
scenérie,
vzal do náruče obloš sebe
a slunce a měsíce a řek-
stromy začaly tancovat,
ryby se změnilly v lidi
a lidé v ryby
a všechno ustmrlo jako v zakletí.

A ona za stromem tam stála,
listy jí hrud' zakrývaly,
dobrý smích jí zdobil tvář.

Všom mystický buben
v móm srdci přestal bít-
a lidé se stali lidmi,
a ryby rybami,
stromy a slunce a měsíce
se vrátili na svá místa, smut
vzala zase do ruky řeclo a všecko kočem proctilo ze
zakletí.

A ona za stromem tam stála,
nohy propletené kořeny,
kočem hlavy se jí listy zcknaly,
z nosu jí dýmal kouř
a její rty postevně úsměvem
se změnilly v jeskyni skrývající tm.
A jí jsem odcházel
se svým mystickým bubnem;
už nikdy nesním bubnovat tak zklétis.

(Přeložil Vladimír Štech)

LAHKA MOZGOVA DYSFUNKCIA - LIGHT MENTAL DISEASE

Toto je len predzvest' ôsmeho pokračovania pravidelného almanachu

Z mnohých dôvodov nebolo možné vydať ďalšie nasledovanie vášho obľúbeného denníka, ale treba poznamenať, že s viac ako stopercentnou istotou sa v prvej polovici mesiaca september môžete tešiť na už ôsme pokračovanie pravidelného almanachu tzv. Lahká Mozgová Dysfunkcia, ktorý bude zahŕňať množstvo krvi, ľadvinových kameňov, samostatných dolných končatín, otvorených i zatvorených krvných obvodov ako aj napríklad

- Tinové viac než exkluzívne recenzie na nemenej exkluzívne filmy, ale najmä knihy
- hudobné recenzie na soundtracky, slovenskú, ale i zahraničnú, no v ľadnom prípade nie na komerčnú muziku
- poviedky zahraničných, slovenských, ale aj košických a možno že aj „galejáčkových“ autorov
- možnože aj veľký rozhovor z jedným bývalým, niekedy veľmi populárnym profesorom
- texty mojich obľúbených i najobľúbenejších piesní a pesničiek
- závatné reportáže z letných rockových i folklórnych festivalov, uskutočnených v lete
- neuveriteľnú reportáž o Hackeroch, samozrejme prebratú z CDtipu
- encyklopediálne vedomosti zo slovenskej literatúry na prelome storočia
- haldu comicsových recenzií a informácií, ale najmä stripy Garfielda a Maxa Cannona (Red Meat), možno, že aj v slovenčine
- moju prvú epicko - lyrickú skladbu Igoryja i Leold
- mattovu depresívnu galériu
- recepty na výrobu plastických trhavín pre lingualne zdatných
- niečo o pestovaní cannabis sativa
- a mnoho, mnoho zaujímavého, väčšinou postahovaného z Internetu, poprípade preložené z inojazyčných prestížnejších denníkov, týždenníkov, mesačníkov, či ročníkov

Zatiaľ z pránim nie príliš letných prázdnin a varovaním, tykajúcim sa prechádzania resp. neprechádzania plnej dvojitej čiary vás pozdravuje, objíma a teší sa na vaše plné vrecká pachtiace v septembri po najbližšej Lahkej Mozgovej Dysfunkcii, restinpeace

sáte PŠ: ak by ste mali v lete niekto čas, počítač, Internet a až príliš nudné dopoludnie, popoludnie, či večer, nebudaj noc, kľudne mi zae-mailujte na adresu doosek@hotmail.com, zatiaľ dozdivenia

EAST **R** snow
@
skate

Košice - Hlavná ulica č. 40 - Vitézov dvor Tel : 095/625 49 51

EMERICA QUICKSILVER
ZERO TOY MACHINE REEF
DC X-RAY BURTON SMITH
BLACKFLYS ES

S.A.A. SLOVENSKÁ SKATEBOARDOVÁ ASOCIÁCIA
ORGANIZUJE

SK8 CUP CASSOVIA '99

KEDY : SOBOTA **26.6.99**
PREZENTÁCI + TRÉNING 9-12 HOD.

KDE :MAGISTRÁT MESTA KOŠICE **BIELY DOM**

HOSTIA : HC SKUPINY **S - 3A**
NOSE BLEED

AFTER PÁRTY VO FLORIÁNKE - FLORIÁNSKA UL. PRI PIVOVARĚ

PREPACTE NAM NAZE CHYBY, KTORE ZME
UROBILI, ROBIME A UROBIME. DAKA.

(za redakciu boš)

NAJLACNEJŠÍ INTERNET KLUB
VÁM PONÚKA SVOJE SLUŽBY
DENNE OD 14 - 21 HOD.

POZOR! CENA ZA HODINU JE LEN 25 SK.

STROJÁRENSKÁ 3 (SOUS), III. POSCHODIE, TEL. 6254991

plátok XXL new vychádza zo SIXTY na Gymn. Alejová 1, KE
tlač: Seba, a. s., Košice
email: xsl_new@hotmail.com
stránka na internete: http://mujweb.cz/www/xsl_new
v časopise boli použité články a obrázky...
pri výrobe neboli nikto zranení...
KOŇEC